

Uradni list

Evropske unije

C 152

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 61

30. april 2018

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2018/C 152/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2018/C 152/02	Zadeva C-560/17 P: Pritožba, ki jo je Mediaexpert sp. z o.o. vložila 22. septembra 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 20. julija 2017 v zadevi T-780/16, Mediaexpert/EUIPO	2
2018/C 152/03	Zadeva C-8/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vilniaus apygardos teismas (Litva) 3. januarja 2018 – TE, UD, YB, ZC/Luminor Bank AB	2
2018/C 152/04	Zadeva C-26/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hessisches Finanzgericht (Nemčija) 16. januarja 2018 – Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung/Hauptzollamt Frankfurt am Main	3
2018/C 152/05	Zadeva C-32/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 18. januarja 2018 – Tiroler Gebietskrankenkasse/Michael Moser	4
2018/C 152/06	Zadeva C-42/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 24. januarja 2018 – Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH kot pravna naslednica Moneybox Deutschland GmbH	5

SL

2018/C 152/07	Zadeva C-48/18 P: Pritožba, ki jo je Toontrack Music AB vložila 26. januarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 22. novembra 2017 v zadevi T-771/16, Toontrack Music AB/ Urad Evropske unije za intelektualno lastnino	5
2018/C 152/08	Zadeva C-49/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španija) 26. januarja 2018 – Carlos Escribano Vindel/Ministerio de Justicia	6
2018/C 152/09	Zadeva C-52/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Norderstedt (Nemčija) 29. januarja 2018 – Christian Füllä/Toolport GmbH	7
2018/C 152/10	Zadeva C-55/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (Španija) 29. januarja 2018 – Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)/Deutsche Bank SAE	8
2018/C 152/11	Zadeva C-56/18 P: Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 29. januarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 17. novembra 2017 v zadevi T-263/15, Gmina Miasto Gdynia in Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Komisija	9
2018/C 152/12	Zadeva C-57/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 30. januarja 2018 – AX/BW	11
2018/C 152/13	Zadeva C-68/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel București (Romunija) 2. februarja 2018 – SC Petrotel-Lukoil SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestățiilor	12
2018/C 152/14	Zadeva C-69/18: Tožba, vložena 1. februarja 2018 – Evropska komisija proti Republiki Sloveniji	13
2018/C 152/15	Zadeva C-85/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Judecătoria Oradea (Romunija) 8. februarja 2018 – CV/DU	14
2018/C 152/16	Zadeva C-93/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal in Northern Ireland (Združeno kraljestvo) 9. februarja 2018 – Ermira Bajratari/Secretary of State for the Home Department	14
2018/C 152/17	Zadeva C-94/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court (Irski) 12. februarja 2018 – Nalini Chenchooliah/Minister for Justice and Equality	15
2018/C 152/18	Zadeva C-98/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) 12. februarja 2018 – T. Boer & Zonen BV/Staatssecretaris van Economische Zaken	15
2018/C 152/19	Zadeva C-104/18 P: Pritožba, ki jo je družba Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ 13. februarja 2018 vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 30. novembra 2017 v zadevi T-687/16, Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino	16
2018/C 152/20	Zadeva C-114/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Anglija & Wales) 14. februarja 2018 – Sandoz Ltd, Hexal AG/G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland	17
2018/C 152/21	Zadeva C-115/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp (Francija) 12. februarja 2018 – Procureur de la République/Tugdual Carluer in drugi	17
2018/C 152/22	Zadeva C-125/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španija) 16. februarja 2018 – Marc Gómez del Moral Guasch/Bankia S.A.	18
2018/C 152/23	Zadeva C-127/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Češka republika) 16. februarja 2018 – A-PACK, s. r. o./Odvolací finanční ředitelství	19

2018/C 152/24	Zadeva C-164/18: Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Evropska komisija/Kraljevina Španija	20
2018/C 152/25	Zadeva C-165/18: Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Evropska komisija/Kraljevina Španija	20
2018/C 152/26	Zadeva C-181/18 P: Pritožba, ki jo Poljska republika vložila 5. marca 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 14. decembra 2017 v zadevi T-849/16, PGNiG Supply & Trading/Evropska komisija	21
2018/C 152/27	Zadeva C-188/18: Tožba, vložena 12. marca 2018 – Evropska komisija proti Republiki Sloveniji	22

Splošno sodišče

2018/C 152/28	Zadeva T-542/11 RENV: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. marca 2018 – Alouminion tis Ellados/Komisija (Državne pomoči — Električna — Sklep, s katerim je državna pomoč razglašena za nezakonito in nezdružljivo z notranjim trgov ter odrejeno njeno vračilo — Ugodnejša cena elektrike, odobrena s pogodbo, sklenjeno s prejšnjim ponudnikom — Odpoved pogodbe s strani prejšnjega ponudnika — Sodna odložitve učinkov odpovedi pogodbe v postopku za izdajo začasne odredbe — Razglasitev ničnosti sklepa Komisije s strani Splošnega sodišča — Razveljavitev sodbe Splošnega sodišča s strani Sodišča — Vrnitev zadeve Splošnemu sodišču — Obseg tožbe po vrnitvi — Opredelitev začasne odredbe kot nove pomoči — Pristojnost Komisije — Učinkovito sodno varstvo — Opredelitev ugodnejše cene kot nove pomoči — Ugodnost — Legitimno pričakovanje — Pravica prejemnika do obrambe — Obveznost vračila — Obveznost obrazložitve)	24
2018/C 152/29	Zadeva T-507/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – Poljska/Komisija (EKJS — Odhodki, izključeni iz financiranja — Uredba (ES) št. 2200/96, Direktiva 2002/55/ES, Uredbe (ES) št. 1432/2003, (ES) št. 1433/2003, (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 885/2006, (ES) št. 1182/2007, (ES) št. 1234/2007, (ES) št. 1580/2007 in (EU) št. 1306/2013 — Odhodki Poljske — Tveganje za EKJS — Pregledi na kraju samem — Merila za priznanje organizacije proizvajalcev — Razlike med jezikovnimi različicami — Finančni popravek)	25
2018/C 152/30	Združeni zadevi T-533/15 in T-264/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. marca 2018 – Kim in drugi/Svet in Komisija (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti proti Severni Koreji z namenom preprečevanja razširjanja jedrskega orožja — Seznam oseb in subjektov, za katere se uporablja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Uvrstitev imena tožečih strank — Dokaz utemeljenosti uvrstitve na seznam — Obveznost obrazložitve)	25
2018/C 152/31	Zadeva T-33/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. marca 2018 – TestBioTech/Komisija (Okolje — Gensko spremenjeni proizvodi — Uredba (ES) št. 1367/2006 — Uredba (ES) št. 1829/2003 — Gensko spremenjena soja MON 87769, MON 87705 in 305423 — Zavrnitev zahteve za notranjo revizijo odločb o odobritvi dajanja na trg — Pojem „okoljsko pravo“ — Člen 10 uredbe št. 1367/2006)	26
2018/C 152/32	Zadeva T-108/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – Naviera Armas/Komisija (Državne pomoči — Pogoji za uporabo infrastrukture pristanišča Puerto de Las Nieves s strani družbe za pomorski promet — Izključna uporaba infrastrukture, financirane iz javnih sredstev, brez koncesijske pogodbe — Oprostitev dela pristaniških pristojbin — Pritožba konkurenta — Sklep o ugotovitvi neobstoja državnih pomoči po končanem postopku predhodne preučitve — Resne težave pri preučitvi zadevnih ukrepov — Sprememba položaja med upravnim postopkom — Pojem prednosti, dodeljene iz državnih sredstev — Napake pri presoji dejanskega stanja in napačna uporaba prava — Odločba nacionalnega sodišča o odložitvi učinkov javnega razpisa — Zahteva po skrbni in nepristranski preučitvi pritožbe)	27
2018/C 152/33	Zadeva T-211/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – Caviro Distillerie in drugi/Komisija (Damping — Uvoz vinske kisline s poreklom iz Kitajske, ki jo proizvajata družba Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd — Izvedbeni sklep (EU) 2016/176 — Neuvedba dokončne protidampinške dajatve — Člen 3(2), (3) in (5) ter člen 17(1) in (2) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Vzorčenje — Neobstoje znatne škode — Očitna napaka pri presoji — Določitev škode — Dobičkonosnost industrije Unije)	28

2018/C 152/34	Zadeva T-390/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2018 – Grupo Osborne/EUIPO – Ostermann (DONTORO dog friendship) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije DONTORO dog friendship — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Komplementarnost proizvodov in storitev — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 [postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001])	29
2018/C 152/35	Zadeva T-424/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. marca 2018 – Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (Čevlji) (Model Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Registrirani model Skupnosti, ki upodablja čevlj — Prejšnji model Skupnosti — Razlogi za ugotovitev ničnosti — Obveznost obrazložitve — Člen 62 Uredbe (ES) št. 6/2002 — Upoštevanje razloga za ugotovitev ničnosti po uradni dolžnosti s strani odbora za pritožbe — Pristojnost odbora za pritožbe — Člen 63(1) Uredbe št. 6/2002)	29
2018/C 152/36	Zadeva T-651/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. marca 2018 – Crocs/EUIPO – Gifi Diffusion (Čevlji) (Model Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Registrirani model Skupnosti, ki predstavlja čevlj — Prejšnji model Skupnosti — Razlog za ničnost — Neobstoj novosti — Razkritje pred datumom prednostne pravice — Preučitev dejstev po uradni dolžnosti — Dodatni dokazi, predloženi pri odboru za pritožbe — Členi 5, 7 in 63(2) Uredbe (ES) št. 6/2002)	30
2018/C 152/37	Zadeva T-824/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. marca 2018 – Kiosked/EUIPO – VRT (K) („Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija — Figurativna znamka K — Prejšnja figurativna znamka Beneluxa K — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	31
2018/C 152/38	Zadeva T-1/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – La Mafia Franchises/EUIPO – Italija (La Mafia SE SIENTA A LA MESA) (Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije La Mafia SE SIENTA A LA MESA — Absolutni razlog za zavrnitev — Nasprotovanje javnemu redu in sprejetim moralnim načelom — Člen 7(1)(f) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(f) Uredbe (EU) 2017/1001))	31
2018/C 152/39	Zadeva T-151/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – Marriott Worldwide/EUIPO – Graf (Upodobitev krilatega bika) (Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije, ki upodablja krilatega bika — Prejšnja figurativna znamka Evropske unije in prejšnja nacionalna figurativna znamka, ki upodabljata krilatega leva — Relativni razlog za zavrnitev — Podobnost znakov — Člen 53(1)(a) in člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postala člen 60(1)(a) in člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Prejšnja avtorska pravica, zaščiten z nacionalnim pravom — Člen 53(2)(c) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 60(2)(c), Uredbe 2017/1001) — Ugotavljanje dejanskega stanja po uradni dolžnosti — Člen 76(1) Uredba št. 207/2009 (postal člen 95(1) Uredbe 2017/1001))	32
2018/C 152/40	Zadeva T-205/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – SSP Europe/EUIPO (SECURE DATA SPACE) (Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije SECURE DATA SPACE — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(c) Uredbe (EU) št. 2017/1001))	33
2018/C 152/41	Zadeva T-279/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – Hermann Bock/EUIPO (Push and Ready) (Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije Push and Ready — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (EU) št. 2017/1001))	33
2018/C 152/42	Zadeva T-346/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. marca 2018 – Hotelbeds Spain/EUIPO – Guidigo Europe (Guidego what to do next) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije Guidego what to do next — Prejšnja besedna znamka Evropske unije GUIDIGO — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	34

2018/C 152/43	Zadeva T-482/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 21. februarja 2018 – MedSkin Solutions Dr. Suwelack/EUIPO – Cryo-Save (CryoSafe) (Znamka Evropske Unije — Postopek z ugovorom — Umik ugovora — Ustavitev postopka)	34
2018/C 152/44	Zadeva T-124/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 5. marca 2018 – Estamede/ECB (Nepogodbena odgovornost — Ekonomska in monetarna politika — ECB — Prestrukturiranje grškega javnega dolga — Sodelovanje subjekta javnega prava, ki upravlja pokojninski sklad inženirjev in izvajalcev javnih del — Neobstoj lastnega interesa ali odtujitve pravice do odškodnine — Neizpolnitev formalnih zahtev — Očitna nedopustnost)	35
2018/C 152/45	Zadeva T-196/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 9. marca 2018 – Naftogaz of Ukraine/Komisija (Ničnostna tožba — Notranji trg z zemeljskim plinom — Direktiva 2009/73/ES — Sklep Komisije o reviziji izvzetja plinovoda OPAL iz zahtev v zvezi z dostopom tretje stranke do omrežja in reguliranjem tarif — Neobstoj neposrednega nanašanja — Nedopustnost)	36
2018/C 152/46	Zadeva T-263/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 27. februarja 2018 – SD/EIGE (Javni uslužbenci — Začasni uslužbenci — Pogodba za določen čas — Odločba o nepodalžanju — Predlog za podaljšanje z istim predmetom kot pritožba v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov — Nedopustnost)	36
2018/C 152/47	Zadeva T-84/18: Tožba, vložena 15. februarja 2018 – VG/Komisija	37
2018/C 152/48	Zadeva T-85/18: Tožba, vložena 15. februarja 2018 – Batchelor/Komisija	38
2018/C 152/49	Zadeva T-100/18: Tožba, vložena 20. februarja 2018 – Wehrheim/ECB	40
2018/C 152/50	Zadeva T-101/18: Tožba, vložena 21. februarja 2018 – Avstrija/Komisija	40
2018/C 152/51	Zadeva T-112/18: Tožba, vložena 23. februarja 2018 – Pink Lady America/CPVO – WAAA (Cripps Pink)	42
2018/C 152/52	Zadeva T-113/18: Tožba, vložena 22. februarja 2018 – Miles-Bramwell Executive Services/EUIPO (FREE)	43
2018/C 152/53	Zadeva T-114/18: Tožba, vložena 22. februarja 2018 – Miles-Bramwell Executive Services/EUIPO (FREE)	43
2018/C 152/54	Zadeva T-116/18: Tožba, vložena 27. februarja 2018 – Darmanin/EASO	44
2018/C 152/55	Zadeva T-124/18: Tožba, vložena 27. februarja 2018 – Wendel in drugi/Komisija	45
2018/C 152/56	Zadeva T-125/18: Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Associazione – GranoSalus/Komisija	46
2018/C 152/57	Zadeva T-130/18: Tožba, vložena 27. februarja 2018 – adidas International Trading in drugi/Komisija	47
2018/C 152/58	Zadeva T-131/18: Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Deichmann/Komisija	48
2018/C 152/59	Zadeva T-132/18: Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Roland/Komisija	49
2018/C 152/60	Zadeva T-141/18: Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Deichmann-Shoes UK/Komisija	50
2018/C 152/61	Zadeva T-142/18: Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Buffalo – Boots/Komisija	52
2018/C 152/62	Zadeva T-152/18: Tožba, vložena 5. marca 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	53
2018/C 152/63	Zadeva T-153/18: Tožba, vložena 5. marca 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	54

2018/C 152/64	Zadeva T-154/18: Tožba, vložena 5. marca 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	54
2018/C 152/65	Zadeva T-155/18: Tožba, vložena 5. marca 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	55
2018/C 152/66	Zadeva T-158/18: Tožba, vložena 6. marca 2018 – Scaloni in Figini/Komisija	56
2018/C 152/67	Zadeva T-160/18: Tožba, vložena 2. marca 2018 – Theodorakidi/EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)	57
2018/C 152/68	Zadeva T-162/18: Tožba, vložena 7. marca 2018 – Beko/EUIPO – Acer (ALTUS)	58
2018/C 152/69	Zadeva T-688/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 26. februarja 2018 – Deloitte Consulting/Komisija	59
2018/C 152/70	Zadeva T-155/16: Sklep Splošnega sodišča z dne 6. marca 2018 – CFA Institute/EUIPO – Bloss in drugi (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)	59
2018/C 152/71	Zadeva T-156/16: Sklep Splošnega sodišča z dne 6. marca 2018 – CFA Institute/EUIPO – Ernst in Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)	59
2018/C 152/72	Zadeva T-641/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 28. februarja 2018 – Ferri/ECB	59

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2018/C 152/01)***Zadnja objava**

UL C 142, 23.4.2018

Prejšnje objave

UL C 134, 16.4.2018

UL C 123, 9.4.2018

UL C 112, 26.3.2018

UL C 104, 19.3.2018

UL C 94, 12.3.2018

UL C 83, 5.3.2018

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Pritožba, ki jo je Mediaexpert sp. z o.o. vložila 22. septembra 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 20. julija 2017 v zadevi T-780/16, Mediaexpert/EUIPO

(Zadeva C-560/17 P)

(2018/C 152/02)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Mediaexpert sp. z o.o. (zastopnica: J. Aftyka, radca prawny)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

Sodišče (osmi senat) je s sklepom z dne 13. marca 2018 odločilo, da pritožba ni dopustna.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vilniaus apygardos teismas (Litva) 3. januarja 2018 – TE, UD, YB, ZC/Luminor Bank AB

(Zadeva C-8/18)

(2018/C 152/03)

Jezik postopka: litovščina

Predložitevno sodišče

Vilniaus apygardos teismas

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: TE, UD, YB, ZC

Tožena stranka: Luminor Bank AB

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se fizična oseba, ki je pred 1. novembrom 2007, ki je določen v členu 70 Direktive 2004/39/ES, ⁽¹⁾ od banke pridobila izvedeni finančni instrument s sredstvi, ki si jih je od te banke izposodila na podlagi zavarovanja v prid te banke, šteje za potrošnika v skladu s pravom EU, glede na to, da člen 3(3)(d) Direktive 2011/83/EU ⁽²⁾ o pravicah potrošnikov določa, da se ta direktiva ne uporablja za pogodbe „za finančne storitve“?

2. Ali se fizična oseba, ki je pred 1. novembrom 2007, ki je določen v členu 70 Direktive 2004/39/ES, od banke pridobila izvedeni finančni instrument s sredstvi, ki si jih je od te banke izposodila na podlagi zavarovanja v prid te banke, šteje za majhnega vlagatelja in neprofesionalnega vlagatelja v finančne instrumente v skladu s pravom EU in, če to velja, ali je treba v obravnavani zadevi uporabiti določbe prava EU o obveznostih glede informacij za potrošnike in prepovedi navzkrižja interesov, kadar banka ponuja in prodaja finančni instrument, kot so določbe Direktive 2003/6,⁽³⁾ Direktive 2003/71/ES,⁽⁴⁾ Direktive 2001/34/ES,⁽⁵⁾ Uredbe (ES) št. 809/2004,⁽⁶⁾ Direktive MiFID II⁽⁷⁾ in druga pravila zakonodaje EU za varovanje pravic potrošnikov finančnih storitev?
3. Ali je treba Direktivo 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji (zloraba trga) razlagati tako, da lahko nerazkritje dejstva, da ponudnik finančnega instrumenta nima dovoljenja za zagotavljanje te finančne storitve, nerazkritje bistvene informacije v prospektu in dodatku k prospektu ter morebitno navzkrižje interesov na strani ponudnika finančnega instrumenta med sklepanjem pogodb o finančnem instrumentu neposredno vplivajo (v posebni smeri) na ceno zadevnih finančnih instrumentov ter da ima druga pogodbená stranka zato pravico zahtevati bodisi razglasitev ničnosti ali spremembo teh pogodb bodisi odškodnino za nastalo škodo?

- ⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 263).
- ⁽²⁾ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2011, L 304, str. 64).
- ⁽³⁾ Direktiva 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji (zloraba trga) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 4, str. 367).
- ⁽⁴⁾ Direktiva 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje in o spremembi Direktive 2001/34 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, str. 356).
- ⁽⁵⁾ Direktiva 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. maja 2001 o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 4, str. 24).
- ⁽⁶⁾ Uredba Komisije (ES) št. 809/2004 z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Direktive 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta o informacijah, ki jih vsebujejo prospekti, in o obliki prospektov, vključitvi informacij s sklicevanjem in objavi teh prospektov in razširjanju oglaševanj (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 307).
- ⁽⁷⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL 2014, L 173, str. 349).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hessisches Finanzgericht (Nemčija)
16. januarja 2018 – Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung/Hauptzollamt Frankfurt am
Main**

(Zadeva C-26/18)

(2018/C 152/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Hessisches Finanzgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung

Tožena stranka: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali se za uvoz v smislu členov 2(1)(d) in 30 Direktive Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost⁽¹⁾ zahteva, da blago, ki je vneseno na ozemlje Unije, vstopi v gospodarski krogotok Unije, ali zadostuje že tveganje, da bo vneseno blago vstopilo v gospodarski krogotok Unije?

Če se za uvoz zahteva vstop blaga v gospodarski krogotok Unije:

2. Ali se šteje, da je blago, ki je vneseno na ozemlje Unije, vstopilo v gospodarski krogotok Unije že v primeru, če se za blago, v nasprotju s carinskimi predpisi, ni začel noben carinski postopek v smislu člena 61, prvi odstavek, Direktive, ali pa se je takšen postopek za to blago sicer začel, vendar se je na podlagi posamičnega nezakonitega dejanja kasneje končal, ali pa se v primeru posamičnega nezakonitega dejanja za vstop v gospodarski krogotok Unije zahteva obstoj domneve, da je blago zaradi tega posamičnega nezakonitega dejanja na ozemlju države članice, kjer je bilo to nezakonito dejanje storjeno, vstopilo v gospodarski krogotok Unije in je lahko bilo predmet potrošnje ali uporabe?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 18. januarja 2018 – Tiroler Gebietskrankenkasse/Michael Moser

(Zadeva C-32/18)

(2018/C 152/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Revidentka in tožena stranka: Tiroler Gebietskrankenkasse

Nasprotna stranka v revizijskem postopku in tožeča stranka: Michael Moser

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 60(1), drugi stavek, Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (Uredba št. 883/2004)⁽¹⁾ razlagati tako, da mora sekundarno pristojna država članica (Avstrija) enemu od staršev, ki prebiva in je zaposlen v državi članici, ki je v skladu s členom 68 (1)(b)(i) Uredbe (ES) št. 883/2004 primarno pristojna (Nemčija), kot družinsko dajatev izplačati dodatek zaradi razlike med starševskim nadomestilom primarno pristojne države članice in od višine dohodka odvisnega nadomestila za varstvo otroka druge države članice, če starša s skupnima otrokoma živita v primarno pristojni državi članici in je v sekundarno pristojni državi članici kot obmejni delavec zaposlen zgolj drugi o staršev?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

2. Ali se od višine dohodka odvisno nadomestilo za varstvo otroka izračuna na podlagi dejanskega dohodka v državi zaposlitve (Nemčiji) ali na podlagi hipotetičnega dohodka, ki bi ga za primerljivo pridobitno dejavnost prejel v sekundarno pristojni državi članici (Avstriji)?

⁽¹⁾ UL 2009, L 284, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 24. januarja 2018 – Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH kot pravna naslednica Moneybox Deutschland GmbH

(Zadeva C-42/18)

(2018/C 152/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka in predlagatelj revizije: Finanzamt Trier

Tožeča stranka in nasprotna stranka v postopku revizije: Cardpoint GmbH kot pravna naslednica Moneybox Deutschland GmbH

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali so tehnične in administrativne storitve, ki jih ponudnik storitve opravlja za banko, ki upravlja bankomat, in za gotovinska izplačila te banke na bankomatih, na podlagi člena 13(B)(d), točka 3, Direktive 77/388/EGS ⁽¹⁾ oproščene plačila davka, če enakovrstne tehnične in administrativne storitve, ki jih opravlja ponudnik storitev za plačila s karticami pri prodaji vstopnic za kino, v skladu s sodbo Sodišča Evropske unije z dne 26. maja 2016, Bookit, C-607/14 (EU:C:2016:355), na podlagi te določbe niso oproščene plačila davka?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23).

Pritožba, ki jo je Toontrack Music AB vložila 26. januarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 22. novembra 2017 v zadevi T-771/16, Toontrack Music AB/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-48/18 P)

(2018/C 152/07)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Pritožnica: Toontrack Music AB (zastopnik: L.-E. Ström, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja tri pritožbene razloge in Sodišču predlaga, naj

— razveljavi izpodbijano sodbo;

- primarno, dokončno odloči o sporu in ugodi predlogom, navedenim pred Splošnim sodiščem;
- podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču; in
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Razlogi, ki jih pritožnica navaja v utemeljitev predlogov, so, da je izpodbijana sodba na podlagi prvega pritožbenega razloga nezakonita glede uporabe člena 7(1)(b), člena 7(1)(c) in člena 7(2), na podlagi drugega pritožbenega razloga glede člena 76 in na podlagi tretjega pritožbenega razloga glede člena 65 in člena 75 Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾ z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije, kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo (EU) 2017/1001 ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (v nadaljevanju: Uredba).
2. V okviru prvega pritožbenega razloga navaja, da je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi neupravičeno razsodilo, da je znamka Evropske unije št. 13 945 423 EZMIX, katere registracija se je zahtevala, opisna v smislu člena 7(1)(c) Uredbe in da ni bila dovolj razlikovalna v smislu člena 7(1)(b) in člena 7(2) Uredbe. Ker je EZMIX povsem razlikovalen znak, je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da so obstajali razlogi za zavrnitev iz Uredbe. Splošno sodišče ni upoštevalo vseh upoštevni dejstev glede pomena, uporabe in asociacij prijavitelne znamke pri upoštevni javnosti. Splošno sodišče je tako napačno uporabilo pravo.
3. V okviru drugega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker ni upoštevalo člena 76 Uredbe in ker je izkrivilo dokaze. Splošno sodišče je ugotovilo, da je enostavnost glavna prodajna točka v zvezi z opremo za snemanje glasbe in programsko opremo in je eden od ključnih dejavnikov. Pomanjkljivosti pri preučitvi so vodile do neutemeljenega in napačnega sklepa, ki ni podprt z dejstvi, ki jim je Splošno sodišče pripisalo odločilen pomen za izid spora.
4. V okviru tretjega pritožbenega razloga navaja, da Splošno sodišče ni upoštevalo člena 65 in člena 75 Uredbe in je zato napačno uporabilo pravo, ker pritožnici ni dalo možnosti, da se izjavi o dejstvu, ki je podlaga za izpodbijano sodbo in odločbo odbora za pritožbe pri EUIPO.
5. To dejstvo je bilo prvič predstavljeno v odločbi odbora za pritožbe pri EUIPO in ga EUIPO ni utemeljil, njegova navedba pa je pritožnico presenetila. Zato so bili lahko dokazi, ki jih je pritožnica predložila za izpodbijanje pravilnosti tega dejstva, obravnavani šele pred Splošnim sodiščem, pritožnica pa tako ni mogla predložiti popolnih dokazov v nasprotju z načelom enakosti orožij.

⁽¹⁾ UL 2009, L 78, str. 1.

⁽²⁾ UL 2017, L 154, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španija) 26. januarja 2018 – Carlos Escribano Vindel/Ministerio de Justicia

(Zadeva C-49/18)

(2018/C 152/08)

Jezik postopka: španija

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Carlos Escribano Vindel

Tožena stranka: Ministerio de Justicia

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba splošno načelo prava Unije o prepovedi diskriminacije razlagati tako, da nacionalna ureditev iz člena 31(1) zakona 39/2010 z dne 22. decembra o državnem proračunu za leto 2011 (*Ley 39/2010, de 22 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2011*), s katero so bili določeni različni odstotki znižanj, ki so bili bolj obremenjujoči za tiste sodnike, ki so zaslužili manj in ki so morali zato nositi večje breme za vzdrževanje javnih odhodkov, ni v nasprotju z njim? (načelo prepovedi diskriminacije)
2. Ali je treba splošno načelo prava Unije o ohranitvi neodvisnosti sodstva s pomočjo pravične in stabilne plače, ki je v skladu s funkcijami, ki jih opravljajo sodniki, razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je člen 31(a) zakona 39/2010 z dne 22. decembra o državnem proračunu (*Ley 39/2010, de 22 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado*), ki ne upošteva narave funkcij, ki jih izvajajo sodniki, njihove delovne dobe ali pomembnosti njihovih nalog, in ki pomeni večje breme za vzdrževanje javnih odhodkov izključno za tiste, ki zaslužijo manj? (načelo neodvisnosti sodstva)

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Norderstedt (Nemčija)
29. januarja 2018 – Christian Füllä/Toolport GmbH**

(Zadeva C-52/18)

(2018/C 152/09)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Norderstedt

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Christian Füllä

Tožena stranka: Toolport GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 3(3), tretji pododstavek, Direktive 1999/44/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da mora potrošnik blago, kupljeno na daljavo, dati na razpolago podjetniku zaradi popravila ali zamenjave vselej samo v kraju, kjer se blago nahaja?
2. Če je odgovor nikalen:

Ali je treba člen 3(3), tretji pododstavek, Direktive 1999/44/ES razlagati tako, da mora potrošnik blago, kupljeno na daljavo, dati na razpolago podjetniku zaradi popravila ali zamenjave vselej v kraju, kjer ima podjetnik sedež gospodarske dejavnosti?

3. Če je odgovor nikalen:

Kakšni pogoji izhajajo iz člena 3(3), tretji pododstavek, Direktive 1999/44/ES glede določitve kraja, v katerem mora dati potrošnik blago, kupljeno na daljavo, na razpolago podjetniku zaradi popravila ali zamenjave?

4. Če je kraj, kjer mora potrošnik blago, kupljeno na daljavo, dati na razpolago podjetniku zaradi pregleda in naknadne izpolnitve – vedno ali v konkretnem primeru – sedež podjetja:

Ali je obveznost potrošnika glede vnaprejšnje poravnave stroškov prevoza tja in/ali nazaj v skladu s členom 3(3), prvi pododstavek, v povezavi s členom 3(4) Direktive 1999/44/ES, ali pa „neodplačnost popravila“ pomeni, da mora prodajalec plačati predujem?

5. Če je kraj, kjer mora potrošnik blago, kupljeno na daljavo, dati na razpolago podjetniku zaradi pregleda in naknadne izpolnitve – vedno ali v konkretnem primeru – sedež podjetja in je obveznost vnaprejšnjega plačila stroškov s strani potrošnika v skladu s členom 3(3), prvi pododstavek, v povezavi s členom 3(4) Direktive 1999/44/ES:

Ali je treba člen 3(3), tretji pododstavek, v povezavi s členom 3(5), druga alineja, Direktive 1999/44/ES razlagati tako, da potrošnik nima pravice odstopiti od pogodbe, če je podjetnika zgolj obvestil o napaki, ne da bi mu ponudil prevoz blaga do kraja podjetja?

6. Če je kraj, kjer mora potrošnik blago, kupljeno na daljavo, dati na razpolago podjetniku zaradi pregleda in naknadne izpolnitve – vedno ali v konkretnem primeru – sedež podjetja, vendar je obveznost vnaprejšnjega plačila stroškov s strani potrošnika v nasprotju s členom 3(3), prvi pododstavek, v povezavi s členom 3(4) Direktive 1999/44/ES:

Ali je treba člen 3(3), tretji pododstavek, v povezavi s členom 3(5), druga alineja, Direktive 1999/44/ES razlagati tako, da potrošnik nima pravice odstopiti od pogodbe, če je podjetnika zgolj obvestil o napaki, ne da bi mu ponudil prevoz blaga do kraja podjetja?

(¹) Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L 171, 7.7.1999, str. 12).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (Španija) 29. januarja 2018 – Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)/Deutsche Bank SAE

(Zadeva C-55/18)

(2018/C 152/10)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Audiencia Nacional

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Tožena stranka: Deutsche Bank SAE

Zainteresirane stranke: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA), Confederación Intersindical Galega (CIG)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba šteti, da je Kraljevina Španija s členoma 34 in 35 zakona o delovnih razmerjih, kakor se ju razlaga v sodni praksi, sprejela potrebne ukrepe za zagotavljanje učinkovitosti omejitev delovnega časa ter tedenskega in dnevnega počitka, ki jih določajo členi 3, 5 in 6 Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 (¹), v primeru tistih delavcev, zaposlenih za polni delovni čas, ki se niso izrecno zavezali, posamično ali kolektivno, da bodo delali prek polnega delovnega časa, in ki niso mobilni delavci, delavci trgovske mornarice ali železniški delavci?

2. Ali je treba člen 31(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člene 3, 5, 6, 16 in 22 Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 v povezavi s členi 4(1), 11(3) in 16(3) Direktive Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 ⁽²⁾ razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kot sta člena 34 in 35 zakona o delovnih razmerjih, iz katerih – kot je razvidno iz ustaljene sodne prakse – ni mogoče izpeljati, da se od podjetij lahko zahteva, da vzpostavijo sistem evidentiranja učinkovitega dnevnega delovnega časa v primeru tistih delavcev, zaposlenih za polni delovni čas, ki se niso izrecno zavezali, posamično ali kolektivno, da bodo delali prek polnega delovnega časa, in ki niso mobilni delavci, delavci trgovske mornarice ali železniški delavci?
3. Ali je treba šteti, da se obveznost držav članic, določena v členu 31(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in členih 3, 5, 6, 16 in 22 Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 v povezavi s členi 4(1), 11(3) in 16(3) Direktive Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989, da omejijo delovni čas vseh delavcev na splošno, običajnim delavcem zagotovi z nacionalno zakonodajo, vsebovano v členih 34 in 35 zakona o delovnih razmerjih, iz katerih – kot je razvidno iz ustaljene sodne prakse – ni mogoče izpeljati, da se od podjetij lahko zahteva, da vzpostavijo sistem evidentiranja učinkovitega dnevnega delovnega časa v primeru tistih delavcev, zaposlenih za polni delovni čas, ki se niso izrecno zavezali, posamično ali kolektivno, da bodo delali prek polnega delovnega časa, drugače kot mobilni delavci, delavci trgovske mornarice ali železniški delavci?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381).

⁽²⁾ Direktiva Sveta z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 349).

**Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 29. januarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 17. novembra 2017 v zadevi T-263/15, Gmina Miasto Gdynia in Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/
Komisija**

(Zadeva C-56/18 P)

(2018/C 152/11)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: K. Herrmann, D. Recchia in S. Noë)

Druge stranke v postopku: Gmina Miasto Gdynia, Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o., Republika Poljska

Predlog

Pritožnica predlaga,

— naj se sodba Splošnega sodišča z dne 17. novembra 2017 v zadevi T-263/15, Gmina Miasto Gdynia in Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Komisija, razveljavi;

— naj se tretji očitek šestega tožbenega razloga zavrne kot neutemeljen;

— naj se zadeva vrne Splošnemu sodišču v odločanje o petem tožbenem razlogu;

podredno,

— naj se sodba Splošnega sodišča z dne 17. novembra 2017 v zadevi T-263/15, Gmina Miasto Gdynia in Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Komisija, razveljavi v delu, v katerem je v točki 1 njenega izreka odločeno tudi o pomoči za naložbe;

- naj se zadeva vrne Splošnemu sodišču v preverjanje ostalih petih tožbenih razlogov;
- naj se odločitev o stroških na prvi stopnji in v pritožbenem postopku pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da je treba sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-263/15 razveljaviti, ker naj bi bilo v njej večkrat napačno uporabljeno pravo, in glede tega navaja tri pritožbene razloge.

1. Napačna pravna opredelitev „pravice zadevnih oseb do predložitve stališč“ in pravnih posledic kršitve te pravice ob upoštevanju sodbe Sodišča v zadevi Ferriere Nord/Komisija, C-49/05 P

V izpodbijanem sklepu 2015/1586/EU ⁽¹⁾ naj bi v njem sprejeta odločitev, da pomoč za tekoče poslovanje družbe PLGK ni združljiva z notranjim trgov, temeljila na dveh medsebojno neodvisnih razlogih. Glavni razlog za nezdržljivost naj bi bila nezdržljivost pomoči za naložbe z notranjim trgov (glej točko 244 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Neizpolnitev prvega od meril, navedenih v Smernicah iz leta 2014, v skladu s katerim mora biti pomoč za tekoče poslovanje prispevek k uresničitvi jasno opredeljenega cilja v skupnem interesu, je bila šele drugi, dopolnilni razlog za ugotovitev, da ta pomoč ni združljiva z notranjim trgov.

Vendar je Splošno sodišče v točkah od 71 do 89 sodbe izhajalo iz tega, da nezdržljivost pomoči za tekoče poslovanje družbe PLGK izhaja zgolj iz uporabe Smernic iz leta 2014 in se je zato ravnalo po sodbi v zadevi C-49/09 P, Ferriere Nord/Komisija. Ta predpostavka naj bi povzročila napačno razlago izpodbijanega sklepa, zlasti točk 244 in 245 njegove obrazložitve (glej drugi pritožbeni razlog v nadaljevanju). Če bi Splošno sodišče glede tega pravilno razlagalo izpodbijani sklep, bi moralo ugotoviti, da je tretji očitak šestega tožbenega razloga brezpredmeten, ker ne more privedi do razglasitve ničnosti izpodbijanega sklepa.

V točkah od 69 do 89 sodbe naj bi Splošno sodišče dvakrat napačno uporabilo pravo, ker naj bi „pravico do predložitve stališč“, kot je določena v členu 108(2) PDEU, uporabilo v nasprotju s sodbo Sodišča v zadevi C-49/05 P, Ferriere Nord/Komisija, točke od 78 do 84. Prvi pritožbeni razlog naj bi bil razdeljen na dva dela:

- (i) „Pravica do predložitve stališč“ naj bi bila v položaju, v katerem je bila izdana sodba, pravno napačno opredeljen kot bistvena postopkovna zahteva, katere neizpolnitev naj bi avtomatično povzročila, da je treba sklep Komisije razglasiti za protipraven, ne da bi bilo treba dokazati, da je ta kršitev vplivala na položaj stranke in določb sklepa (točke 70, 81 in 83).
- (ii) Tudi če je – kot je storilo Splošno sodišče – treba priznati, da nezdržljivost pomoči za tekoče poslovanje družbe PLGK z notranjim trgov izhaja iz uporabe Smernic iz leta 2014 – kar pa ni res – naj bi Splošno sodišče glede tega napačno razlagalo in uporabilo sodbo Sodišča v zadevi C-49/05 P, Ferriere Nord/Komisija. Določbe teh smernic, ki so bile uporabljene pri preverjanju pomoči za tekoče poslovanje, naj bi bile namreč v bistvu enake kot tiste, ki so bile v razveljavljenem sklepu uporabljene na podlagi Smernic iz leta 2005, tako da stališča zadevnih oseb niso mogla vplivati na določbe sklepa v zvezi s tem.

2. Napačna razlaga izpodbijanega sklepa in razveljavljenega sklepa Komisije

Ugotovitev Splošnega sodišča v točki 89 sodbe, da je izpodbijani sklep protipraven, naj bi temeljila na tem, da je bil v točkah od 84 do 87 sodbe razlog – naveden v točki 244 obrazložitve izpodbijanega sklepa – da pomoč za tekoče poslovanje ni združljiva z notranjim trgov, napačno razlagan tako, da izhaja iz Smernic iz leta 2014 in iz razveljavljenega Sklepa 2014/883/EU ⁽²⁾. Napačna razlaga točke 244 obrazložitve razveljavljenega sklepa naj bi bila posledica napačne razlage točke 245 obrazložitve tega sklepa.

V točki 244 obrazložitve izpodbijanega sklepa naj bi se Komisija sklicevala na točko 227 obrazložitve razveljavnega Sklepa 2014/883/EU in potrdila svojo ugotovitev, da „je dodelitev pomoči za zagotovitev tekočega poslovanja naložbenega projekta, ki ima korist od nezdružljive pomoči za naložbe, sama po sebi nezdružljiva z notranjim trgovom“. V stavku točke 244 obrazložitve v nadaljevanju je Komisija to ugotovitev utemeljila tako: „Letališče Gdynia ne bi obstajalo brez nezdružljive pomoči za naložbe, saj se v celoti financira iz navedene pomoči, medtem ko pomoči za tekoče poslovanje ni mogoče dodeliti za neobstoječo letališko infrastrukturo.“

Vendar je Komisija v točki 245 obrazložitve istega sklepa navedla: „Navedena sklepna ugotovitev v skladu s smernicami za letalski sektor iz leta 2005 enako velja tudi v skladu s smernicami za letalski sektor iz leta 2014 in zadostuje za ugotovitev, da je pomoč za tekoče poslovanje, dodeljena upravljavcu letališča, nezdružljiva z notranjim trgovom“.

Besedna zveza iz točke 245 obrazložitve izpodbijanega sklepa „velja [...] v skladu s smernicami za letalski sektor iz leta“ naj ne bi pomenila, da zadevna ugotovitev izhaja iz teh smernic. Mišljeno naj bi bilo, da uporaba določb Smernic iz leta 2014 ne more vplivati na to ugotovitev. Iz točke 245 obrazložitve izpodbijanega sklepa naj bi izhajalo, da je nezdružljivost pomoči za tekoče poslovanje z notranjim trgovom, ki naj bi izhajala iz nezdružljivosti pomoči za naložbe, podana ne glede na Smernice iz leta 2014 (temeljila naj bi na drugi argumentaciji). „Nenatančnost“, na katero se je Splošno sodišče sklicevalo v točki 85 sodbe v zvezi z razveljavljenim sklepom, naj ne bi mogla omajati veljavnosti te ugotovitve iz izpodbijanega sklepa.

3. Točka 1 izreka sodbe naj ne bi bila sorazmerna

Če bi Sodišče zavrnilo prejšnja pritožbena razloga, Komisija podredno trdi, da točka 1 izreka sodbe, s katero so člani od 2 do 5 izpodbijanega sklepa razglašeni za nične, ni sorazmerna. Izrek naj bi – ker vključuje odločitev o pomoči za naložbe – prekoračil obseg protipravnosti izpodbijanega sklepa, ugotovljene v točkah od 71 do 89 sodbe, ki se nanašajo na pomoč za naložbe. Sodišče naj bi napačno ugotovilo, da izpodbijanega sklepa na podlagi besedila njegovega člena 2 ni mogoče razdeliti. V skladu z ustaljeno sodno prakso pa naj bi bilo merilo za deljivost pravnega akta to, ali se vsebina akta spremeni zaradi njegove delne razveljavitve. Vsebina izpodbijanega sklepa naj se ne bi spremenila zaradi razglasitve ničnosti sklepa glede pomoči za tekoče poslovanje, ker bi se sklep še vedno nanašal na pomoč za naložbe za družbo PLGK.

⁽¹⁾ Sklep Komisije (EU) 2015/1586 z dne 26. februarja 2015 o ukrepu SA.35388 (13/C) (ex 13/NN in ex 12/N) – Poljska – Vzpostavitev letališča Gdynia-Kosakowo (notificirano pod dokumentarno številko C(2015) 1281) (UL 2015, L 250, str. 165).

⁽²⁾ Sklep Komisije z dne 11. februarja 2014 o ukrepu SA.35388 (13/C) (ex 13/NN in ex 12/N) – Poljska – Vzpostavitev letališča Gdynia-Kosakowo (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 759) (2014/883/EU) (UL 2014, L 357, str. 51).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 30. januarja 2018 – AX/BW

(Zadeva C-57/18)

(2018/C 152/12)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesarbeitsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Predlagateljica revizije: AX

Nasprotna stranka v revizijskem postopku: BW

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(1), prvi pododstavek, točka (a), Direktive Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti ⁽¹⁾ (Direktiva 98/59/ES) razlagati tako, da se je pri določitvi števila delavcev, ki so običajno zaposleni v podjetju, treba ravnati po številu delavcev, zaposlenih v okviru običajnega poslovanja v času odpusta?
2. Ali je treba člen 1(1), prvi pododstavek, točka (a), Direktive 98/59/ES razlagati tako, da se lahko pri določitvi števila delavcev, ki so običajno zaposleni v podjetju uporabniku, upoštevajo delavci, zaposleni pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela?

Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen:

3. Kakšni pogoji veljajo za upoštevanje delavcev, zaposlenih pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela, pri določanju števila delavcev, ki so običajno zaposleni v podjetju uporabniku?

⁽¹⁾ UL, L 225, str. 16.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel București (Romunija)
2. februarja 2018 – SC Petrotel-Lukoil SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția
Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală –
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor**

(Zadeva C-68/18)

(2018/C 152/13)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel București

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SC Petrotel-Lukoil SA

Toženi stranki: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali določbe člena 21(3) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije ⁽¹⁾ nasprotujejo določbam člena 175, v veljavi do 31. marca 2010, Codul fiscal – Legea nr. 571/2003 (davčni zakonik – zakon št. 571) z dne 22. decembra 2003 in določbam člena 206¹⁶, v veljavi od 1. aprila 2010, davčnega zakonika – zakon št. 571/2003 – ter kasneje sprejetim predpisom?
2. Ali določbe člena 2(3) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije nasprotujejo določbam člena 175, v veljavi do 31. marca 2010, davčnega zakonika – zakon št. 571/2003 – in določbam člena 206¹⁶, v veljavi od 1. aprila 2010, davčnega zakonika – zakon št. 571/2003 – ter kasneje sprejetim predpisom?

3. Ali načelo sorazmernosti nasprotuje temu, da država članica ne upošteva okoliščine, da je družba po opravljenem davčnem inšpekcijskem nadzoru pridobila odločbo o izenačitvi izdelka „delno obdelana kurilna olja“ z izdelkom „kurilna olja“, in da se po rešitvi pritožbe davčnega zavezanca/družbe ohrani trošarina, ki se je prvotno obračunavala za izdelek „plinsko olje“?

⁽¹⁾ UL L 283, str. 51.

Tožba, vložena 1. februarja 2018 – Evropska komisija proti Republiki Sloveniji

(Zadeva C-69/18)

(2018/C 152/14)

Jezik postopka: slovenščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: H. Støvlbæk, G. von Rintelen, M. Žebre)

Tožena stranka: Republika Slovenija

Predlogi tožeče stranke

- Sodišče naj ugotovi, da Republika Slovenija s tem, da najpozneje do 17. junija 2016 ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2014/56/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (UL L 158, 27.5.2014, str. 196), oziroma ker v vsakem primeru o teh predpisih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 2 navedene direktive;
- Sodišče naj Republiki Sloveniji na podlagi člena 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni v znesku 7 986,60 evrov na dan, šteto od dneva razglasitve sodbe v tej zadevi;
- Sodišče naj Republiki Sloveniji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V skladu s členom 2 Direktive 2014/56/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze bi morala Republika Slovenija zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, sprejeti in objaviti najpozneje do 17. junija 2016. Ker Republika Slovenija do poteka tega roka ni obvestila Komisije o prenosu vseh določb navedene direktive, se je slednja odločila, da zadevo predloži Sodišču.

Komisija v tožbi predlaga, naj Sodišče Republiki Sloveniji naloži plačilo denarne kazni v znesku 7 986,60 evrov na dan. Pri izračuna tega denarnega zneska je Komisija upoštevala resnost in trajanje kršitve prava Unije, kot tudi odvračilni učinek glede na plačilno zmožnost države članice, tj. Republike Slovenije

Rok za prenos direktive se je iztekel 17.6.2016.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Judecătoria Oradea (Romunija) 8. februarja 2018 – CV/DU

(Zadeva C-85/18)

(2018/C 152/15)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Judecătoria Oradea

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CV

Tožena stranka: DU

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba pojem otrokovega običajnega prebivališča v smislu člena 8(1) Uredbe št. 2201/2003 ⁽¹⁾ razlagati tako, da to običajno prebivališče ustreza kraju, ki za otroka pomeni določeno stopnjo integracije v družbeno in družinsko okolje, neodvisno od tega, da obstaja sodna odločba, izrečena v drugi državi članici po preselitvi otroka z očetom na ozemlje države, v kateri se je mladoletni otrok integriral v to družbeno in družinsko okolje? Ali pa je treba v tem primeru uporabiti določbe člena 13 Uredbe št. 2201/2003, ki določajo pristojnost na podlagi navzočnosti otroka?
2. Ali je dejstvo, da ima mladoletni otrok državljanstvo države članice, v kateri se je nastanil z očetom, v okoliščinah, v katerih imata njegova starša le romunsko državljanstvo, upoštevno za določitev običajnega prebivališča?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal in Northern Ireland (Združeno kraljestvo) 9. februarja 2018 – Ermira Bajratari/Secretary of State for the Home Department

(Zadeva C-93/18)

(2018/C 152/16)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Appeal in Northern Ireland

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Ermira Bajratari

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Secretary of State for the Home Department

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče s prihodkom iz zaposlitve, ki je na podlagi nacionalne zakonodaje nezakonita, v celoti ali delno dokazati razpoložljivost zadostnih sredstev v smislu člena 7(1)(b) Direktive o državljanih ⁽¹⁾?

2. Če je odgovor pritrdilen, ali je lahko zahteva iz člena 7(1)(b) izpolnjena, če se zaposlitev šteje za negotovo zgolj zato, ker je nezakonita?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court (Irska) 12. februarja 2018 – Nalini Chenchooliah/Minister for Justice and Equality

(Zadeva C-94/18)

(2018/C 152/17)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court (Irska)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nalini Chenchooliah

Tožena stranka: Minister for Justice and Equality

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Če zakoncu državljana Unije, ki je uresničeval pravico do prostega gibanja v skladu s členom 6 Direktive 2004/38/ES ⁽¹⁾, ni bila priznana pravica do prebivanja iz člena 7 Direktive 2004/38/ES, ker zadevni državljan Unije ni oziroma ni več uresničeval pravic iz Pogodb Evropske unije v zadevni državi članici gostiteljici, in če se predlaga, da je treba tega zakonca izgnati iz te države članice, ali mora biti ta izgon izveden na podlagi in v skladu z določbami Direktive 2004/38/ES ali pa se zanj uporabi nacionalna zakonodaja države članice?
2. Če se na prvo vprašanje odgovori, da mora biti izgon izveden v skladu z določbami Direktive 2004/38/ES, ali mora biti izveden na podlagi in v skladu z zahtevami iz poglavja VI Direktive 2004/38/ES, zlasti členov 27 in 28 navedene direktive, ali pa se lahko država članica v takih okoliščinah sklicuje na druge določbe Direktive 2004/38/ES, zlasti na člena 14 in 15?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) 12. februarja 2018 – T. Boer & Zonen BV/Staatssecretaris van Economische Zaken

(Zadeva C-98/18)

(2018/C 152/18)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: T. Boer & Zonen BV

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Staatssecretaris van Economische Zaken

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba ureditev iz točk 1 in 3, poglavja VII, oddelka I Priloge III k Uredbi št. 853/2004 ⁽¹⁾ razlagati tako, da mora ohlajevanje mesa potekati v sami klavnici, tako da se sme začeti nakladati v tovornjak hladilnik šele po tem, ko doseže temperaturo največ 7 °C, ali pa se sme meso ohlajevati tudi v tovornjaku hladilniku, če ta ne zapusti prostorov klavnice?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 45, str. 14).

Pritožba, ki jo je družba Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ 13. februarja 2018 vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 30. novembra 2017 v zadevi T-687/16, Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-104/18 P)

(2018/C 152/19)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (zastopnika: J. Güell Serra, E. Stoyanov Edisonov, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino, Joaquín Nadal Esteban

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo, zoper katero je vložena pritožba, razveljavi;
- izpodbijano odločbo razveljavi;
- izpodbijano znamko Evropske unije št. 9917436 razglasi za nično in
- Joaquínu Nadalu Estebanu in EUIPO naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče je v sodbi, ki je predmet pritožbe, pri presoji pogojev za uporabo člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ⁽¹⁾ ugotovilo, da iz sodbe Sodišča z dne 11. junija 2009, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, izhaja, da slaba vera predpostavlja obstoj verjetnosti zmede in da morajo biti zato zadevni proizvodi ali storitve podobni ali enaki.

Pritožnica trdi, da iz sodbe v zadevi *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* ne izhaja, da slaba vera vlagatelja zahteve za registracijo predpostavlja obstoj verjetnosti zmede med znamkami oziroma znaki strank, ampak da je obstoj take verjetnosti zmede le primer dejavnika, ki se ga lahko upošteva, ne pa *sine qua non* pogoj za uporabo člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Pritožnica zato trdi, da je Splošno sodišče z ugotovitvijo, da člen 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009 predpostavlja ali zahteva obstoj verjetnosti zmede v javnosti in torej podobnost ali enakost zadevnega blaga ali storitev, napačno razlagalo sodbo v zadevi Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli in napačno uporabilo člen 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009. Zato je napačno uporabilo pravo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Anglija & Wales) 14. februarja 2018 – Sandoz Ltd, Hexal AG/G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland

(Zadeva C-114/18)

(2018/C 152/20)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnici: Sandoz Ltd, Hexal AG

Nasprotni stranki v postopku s pritožbo: G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland

Vprašanje za predhodno odločanje

Če edina učinkovina, ki je predmet dodatnega varstvenega certifikata, izdanega v skladu z [Uredbo (ES) št. 469/2009] ⁽¹⁾, spada v razred spojin, ki so zajete z opredelitvijo Markush v patentnem zahtevku, pri čemer vsi predstavniki tega razreda pomenijo osrednjo inventivno raven patenta, ali za namene člena 3(a) Uredbe o DVC zadostuje, da bi se spojina ob preučitvi njene strukture takoj prepoznala kot spojina, ki spada v ta razred (in bi bila torej varovana kot patent v skladu z nacionalnim patentnim pravom), ali pa morajo biti substituenti, ki so potrebni za tvorbo učinkovine, med tistimi substituenti, ki bi jih strokovnjak lahko na podlagi svojega splošnega znanja razbral iz patentnih zahtevkov?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 469/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o dodatnem varstvenem certifikatu za zdravila (UL 2009, L 152, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp (Francija) 12. februarja 2018 – Procureur de la République/Tugdual Carluer in drugi

(Zadeva C-115/18)

(2018/C 152/21)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Procureur de la République

Tožene stranke: Tugdual Carluer, Yann Latouche, Dominique Legeard, Thierry Leleu, Dimitri Pinschof, Brigitte Plunian, Rozenn Marechal

Vprašanje za predhodno odločanje

1. Ali je evropska uredba [(ES)] št. 1107/2009 ⁽¹⁾ v skladu s previdnostnim načelom, če v njej ni natančno opredeljeno, kaj je aktivna snov, ampak je prepuščeno prosilcu, da izbere, kaj je v njegovem izdelku aktivna snov, tako da lahko vso svojo dokumentacijo za vlogo osredotoči na eno samo snov, čeprav jih končni izdelek, ki se prodaja, vsebuje več?
2. Ali sta zagotovljena previdnostno načelo in nepristranskost dovoljenja za promet, če teste, analize in ocene, potrebne za preučitev dokumentacije, izvedejo sami prosilci, ki so lahko pri njihovi predstavitvi pristranski, brez vsakršne neodvisne ponovne analize?
3. Ali sta zagotovljena previdnostno načelo in nepristranskost dovoljenja za promet, če zaradi varstva industrijske lastnine poročila o vlogi za dovoljenje niso objavljena?
4. Ali je evropska uredba [(ES)] št. 1107/2009 v skladu s previdnostnim načelom, če ne upošteva različnosti aktivnih snovi in njihovega skupnega učinka, zlasti če na evropski ravni ne določa nobene konkretne celovite analize kopičenja aktivnih snovi v istem izdelku?
5. Ali je evropska uredba [(ES)] št. 1107/2009 v skladu s previdnostnim načelom, če so v poglavjih 3 in 4 iz analiz toksičnosti (genotoksičnost, preverjanje rakotvornosti, preverjanje endokrinih motenj itd.) izvzeti pesticidni pripravki v komercialni obliki, kot se dajejo v promet ter kot sta jim izpostavljeni potrošnik in okolje, pri čemer so kot obvezni določeni samo poenostavljeni testi, ki jih vedno izvede prosilec?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL 2009, L 309, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španija) 16. februarja 2018 – Marc Gómez del Moral Guasch/Bankia S.A.

(Zadeva C-125/18)

(2018/C 152/22)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Marc Gómez del Moral Guasch

Tožena stranka: Bankia S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali mora biti indeks IRPH ⁽¹⁾ Cajas (IRPH za hranilnice) predmet sodnega varstva v smislu, da je treba preveriti, ali ga potrošnik razume, ne da bi bila ovira za to okoliščina, da ga urejajo zakonske ali druge določbe, kar ni primer iz člena 1 (2) Direktive 93/13 ⁽²⁾, ker ni obvezna določba, ampak takšno spremenljivo pogodbeno obrestno mero v pogodbo po lastni presoji vključiti prodajalec ali ponudnik?
2. 2.1. Ali je v skladu s členom 4(2) Direktive 93/13, ki ni prenesen v naš pravni red, v nasprotju z Direktivo 93/13 in njenim členom 8, da se španski sodni organ sklicuje na člen 4(2) te direktive in ga uporabi, če zakonodajalec, ki je trdil, da bi lahko popolna zaščita za vse pogoje, ki jih prodajalec ali ponudnik lahko vključiti v pogodbo, sklenjeno s potrošniki, vključno s tistimi, ki vplivajo na glavni predmet pogodbe, tudi če so v jasnem, razumljivem jeziku, te določbe po lastni volji ni prenesel v naš pravni red?

- 2.2 Ali je treba za razumevanje bistvenega pogoja, v tem primeru IRPH, vsekakor posredovati informacije ali objave spodaj navedenih dejstev ali podatkov, ali katerega od njih?
- (i) Obrazložiti način določitve referenčne obrestne mere, to pomeni obrazložiti, da ta indeks vključuje provizije in ostale stroške nominalne obrestne mere, da gre za enostavno, ne ponderirano srednjo vrednost, da moral prodajalec ali ponudnik vedeti, da mora uporabiti negativni diferencial, in to in posredovati in da posredovani podatki niso javni, v nasprotju z drugo običajno obrestno mero, ki je euribor.
 - (ii) Obrazložiti, kako se je razvijal v preteklosti in kako bi se lahko spreminjal v prihodnje, posredovati informacije in objaviti grafe, ki potrošniku jasno in razumljivo obrazložijo spreminjanje te posebne obrestne mere v primerjavi z obrestno mero euribor, ki se običajno uporablja pri kreditih s hipotekarnim jamstvom.
- 2.3 In če bi Sodišče odločilo, da mora predložitveno sodišče preučiti nedovoljenost pogodbenih pogojev in odločiti o vseh posledicah v skladu z nacionalnim pravom, se Sodišču postavi vprašanje, ali pomanjkanje informacij o vsem tem ne bi pomenilo pomanjkljivega razumevanja pogoja, ker povprečnemu potrošniku ne bi bil jasen (člen 4(2) Direktive 93/13) in ali bi njegova izpustitev pomenila nepošteno obravnavo s strani prodajalca ali ponudnika, zaradi česar potrošnik, če bi bil ustrezno informiran, ne bi sprejel, da se za njegov kredit uporabi IRPH.
3. Če se ugotovi ničnost IRPH za hranilnice, katera od navedenih posledic bi bila, če ne bi bilo dogovora ali bi bil dogovor bolj v škodo potrošnika, v skladu s členom 6(1) in 7(1) Direktive 93/13?
- 3.1 Prilagoditev pogodbe z uporabo nadomestnega običajnega indeksa, in sicer euribor, če gre za pogodbo, ki je v svojem bistvu vezana na produktivni interes v dobro institucije, to je prodajalca ali ponudnika.
 - 3.2 Prenehanje uporabe obrestne mere, pri čemer je edina obveznost kreditojemalca ali dolžnika vrniti izposojeno glavnico v dogovorjenih obrokih.

⁽¹⁾ Índice de Referencia de Préstamos Hipotecarios (referenčni indeks za hipotekarne kredite).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Češka republika)
16. februarja 2018 – A-PACK, s. r. o./Odvolací finanční ředitelství**

(Zadeva C-127/18)

(2018/C 152/23)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Vložnica kasacijske pritožbe: A-PACK, s. r. o.

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Odvolací finanční ředitelství

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče člen 90(2) Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1) razlagati tako, da je z njim – ob upoštevanju načela davčne nevtralnosti in načela sorazmernosti – državam članicam dovoljeno, da z odstopanjem določijo pogoje, v skladu s katerimi je za nekatere primere izključeno zmanjšanje davčne osnove v primeru celotnega ali delnega neplačila cene?

2. Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti pritrdilno, ali je nacionalna zakonodaja v nasprotju z namenom člena 90 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1), če se z njo zavezancem za davek na dodano vrednost ne omogoči popravek zneska davka v primerih nastanka obveznosti obračuna davka na obdavčljivo dobavo drugemu davčnemu zavezancu, ki je to dobavo plačal le delno ali je sploh ni plačal in ki je nato prenehal biti zavezanec za davek na dodano vrednost?

(¹) UL 2006, L 347, str. 1.

Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Evropska komisija/Kraljevina Španija

(Zadeva C-164/18)

(2018/C 152/24)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano in G. von Rintelen, agenti)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predlog tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija s tem, da vsaj do 18. aprila 2016 ni sprejela vseh zakonskih in drugih določb, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014, (¹) oziroma navedenih določb nikakor ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 51(1) navedene direktive.
- Kraljevini Španiji naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži dnevna kazen v znesku 61 964,32 EUR od dneva razglasitve sodbe, s katero se ugotovi neizpolnitev obveznosti sprejetja določb, potrebnih za izpolnitev Direktive 2014/23/EU, oziroma vsekakor njihove sporočitve Komisiji.
- Kraljevini Španiji naj se naložijo stroški.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prilagoditev nacionalnega prava Direktivi 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta se je iztekel 18. aprila 2016.

(¹) Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL 2014, L 94, str. 1).

Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Evropska komisija/Kraljevina Španija

(Zadeva C-165/18)

(2018/C 152/25)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano in G. von Rintelen, agenti)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predlog tožče stranke

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija s tem, da vsaj do 18. aprila 2016 ni sprejela vseh zakonskih in drugih določb, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014, ⁽¹⁾ oziroma navedenih določb nikakor ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 106(1) navedene direktive.
- Kraljevini Španiji naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži dnevna kazen v znesku 123 928,64 EUR od dneva razglasitve sodbe, s katero se ugotovi neizpolnitev obveznosti sprejetja določb, potrebnih za izpolnitev Direktive 2014/25/EU, oziroma vsekakor njihove sporočitve Komisiji.
- Kraljevini Španiji naj se naložijo stroški.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prilagoditev nacionalnega prava Direktivi 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta se je iztekel 18. aprila 2016.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL 2014, L 94, str. 243).

**Pritožba, ki jo Poljska republika vložila 5. marca 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat)
z dne 14. decembra 2017 v zadevi T-849/16, PGNiG Supply & Trading/Evropska komisija**

(Zadeva C-181/18 P)

(2018/C 152/26)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Pritožnica: Poljska republika (zastopnik: B. Majczyna)

Drugi stranki v postopku: PGNiG Supply & Trading GmbH, Evropska komisija

Predlogi

- Sklep Splošnega sodišča Evropske unije (prvi senat) z dne 14. decembra 2017, PGNiG Supply & Trading/Evropska komisija, T-849/16, naj se v celoti razveljavi;
- zadeva naj se vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- ugotovi naj se, da vsaka stranka nosi svoje stroške.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V izpodbijanem sklepu je Splošno sodišče zavrglo tožbo družbe PGNiG Supply & Trading za razglasitev ničnosti Sklep Komisije C (2016) 6950 final z dne 28. oktobra 2016 o pregledu izvzetja plinovoda OPAL iz pravil o dostopu tretjih oseb in tarifne ureditve, odobrene v skladu z Direktivo 2003/55/ES, to utemeljilo s tem, da nima procesnega upravičenja.

Republika Poljska meni, da je Splošno sodišče v točkah 6, 10, 11 in 43 izpodbijanega sklepa hkrati sprejelo ugotovitve o vsebini spora glede veljavnosti izpodbijanega sklepa Komisije. Glede tega Republika Poljska navaja naslednje pritožbene razloge zoper izpodbijani sklep Splošnega sodišča:

Prvič, Splošno sodišče naj bi kršilo člen 130(1) in (7) Poslovnika, pravico Republike Poljske do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja iz člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter načelo kontradiktornosti postopka, ker naj bi v izpodbijanem sklepu navedlo dejanske in pravne ugotovitve o vsebini spora v zvezi z veljavnostjo spornega sklepa, preden bi se lahko o tem sporu vsebinsko odločalo v postopku v zadevi T-883/16 Republika Poljska/Komisija.

Drugič, pravna presoja spornega sklepa Komisije naj bi bila napačna, pri čemer naj bi po eni strani ta sklep določal, da je 50 % prenosnih zmogljivosti plinovoda OPAL med Greifswaldom in Brandovom dostopnih za tretje osebe v okviru pregledne in nediskriminatorne dražbe, tako da lahko druge osebe pridobijo te zmogljivosti, po drugi strani pa naj sporni sklep Komisije ne bi uvajal novih izjem, temveč naj bi delno odpravil obstoječo oprostitev. Republika Poljska meni, da je ta presoja pravne narave in učinkov spornega sklepa napačna, ker ta sklep samo navidezno uvaja rešitev, ki je predstavljena kot pregledna in nediskriminatorna. Dejansko naj bi sporni sklep Komisije določal mehanizem, ki podjetjem iz skupine Gazprom omogoča izključno uporabo najmanj 90 % prenosnih zmogljivosti plinovoda OPAL, zajetih s tem sklepom (50 % teh zmogljivosti popolnoma izvzetih iz zahtev o dostopu tretjih oseb, 40 % teh zmogljivosti pa naj bi bilo dinamično dodeljenih zmogljivosti, ki jih lahko rezervira samo skupina Gazprom).

Tretjič, Splošno sodišče naj bi kršilo svojo obveznost pravilne obrazložitve spornega sklepa. Ne bi naj pojasnilo, na podlagi katerih predpostavk je sprejelo vsebinske ugotovitve glede spornega sklepa Komisije. Posledično naj ne bi bilo mogoče razbrati razlogov, iz katerih je Splošno sodišče odločilo, da sporni sklep Komisije omogoča, da so zmogljivosti plinovoda OPAL dostopne podjetjem, ki niso povezana s skupino Gazprom, in bo pozitivno vplival na konkurenco na trgu zemeljskega plina.

Tožba, vložena 12. marca 2018 – Evropska komisija proti Republiki Sloveniji

(Zadeva C-188/18)

(2018/C 152/27)

Jezik postopka: slovenščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Ondrušek, G. von Rintelen, M. Žebre)

Tožena stranka: Republika Slovenija

Predlogi tožeče stranke

- Sodišče naj ugotovi, da Republika Slovenija s tem, da najpozneje do 18. aprila 2016 ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L 94, 28.3.2014, str. 1), oziroma ker v vsakem primeru o teh predpisih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 51 navedene direktive;
- Sodišče naj Republiki Sloveniji na podlagi člena 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni v znesku 8 992,32 evrov na dan, šteto od dneva razglasitve sodbe v tej zadevi;
- Sodišče naj Republiki Sloveniji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V skladu s členom 51 Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb bi morala Republika Slovenija zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, sprejeti in objaviti najpozneje do 18. aprila 2016. Ker Republika Slovenija do poteka tega roka ni obvestila Komisije o prenosu vseh določb navedene direktive, se je slednja odločila, da zadevo predloži Sodišču.

Komisija v tožbi predlaga, naj Sodišče Republiki Sloveniji naloži plačilo denarne kazni v znesku 8 992,32 evrov na dan. Pri izračuna tega denarnega zneska je Komisija upoštevala resnost in trajanje kršitve prava Unije, kot tudi odvračilni učinek glede na plačilno zmožnost države članice, tj. Republike Slovenije.

Rok za prenos direktive se je iztekel 18.4.2016.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. marca 2018 – Alouminion tis Ellados/Komisija

(Zadeva T-542/11 RENV) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Električna — Sklep, s katerim je državna pomoč razglašena za nezakonito in nezdružljivo z notranjim trgov ter odrejeno njeno vračilo — Ugodnejša cena elektrike, odobrena s pogodbo, sklenjeno s prejšnjim ponudnikom — Odpoved pogodbe s strani prejšnjega ponudnika — Sodna odložitve učinkov odpovedi pogodbe v postopku za izdajočasne odredbe — Razglasitev ničnosti sklepa Komisije s strani Splošnega sodišča — Razveljavitev sodbe Splošnega sodišča s strani Sodišča — Vrnitev zadeve Splošnemu sodišču — Obseg tožbe po vrnitvi — Opredelitevčasne odredbe kot nove pomoči — Pristojnost Komisije — Učinkovito sodno varstvo — Opredelitev ugodnejše cene kot nove pomoči — Ugodnost — Legitimno pričakovanje — Pravica prejemnika do obrambe — Obveznost vračila — Obveznost obrazložitve)

(2018/C 152/28)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožeča stranka: Alouminion tis Ellados VEAE, nekdanja Alouminion AE (Atene, Grčija) (zastopniki: G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysafis, D. Diakopoulos in N. Keramidas, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Bouchagiar in É. Gippini Fournier, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Atene, Grčija) (zastopniki: E. Bourtzalas, C. Synodinos, A. Oikonomou in H. Tagaras, odvetniki)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije z dne 13. julija 2011 o državni pomoči št. SA.26117 – C 2/10 (ex NN 62/09), ki jo je Grčija dodelila družbi Aluminium of Greece SA (2012/339/EU) (UL 2012, L 166, str. 83).

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Alouminion tis Ellados VEAE nosi svoje stroške in stroške, ki sta jih priglasili Evropska komisija in Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI).

⁽¹⁾ UL C 370, 17.12.2011.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – Poljska/Komisija(Zadeva T-507/15) ⁽¹⁾

(EKJS — Odhodki, izključeni iz financiranja — Uredba (ES) št. 2200/96, Direktiva 2002/55/ES, Uredbe (ES) št. 1432/2003, (ES) št. 1433/2003, (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 885/2006, (ES) št. 1182/2007, (ES) št. 1234/2007, (ES) št. 1580/2007 in (EU) št. 1306/2013 — Odhodki Poljske — Tveganje za EKJS — Pregledi na kraju samem — Merila za priznanje organizacije proizvajalcev — Razlike med jezikovnimi različicami — Finančni popravek)

(2018/C 152/29)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopniki: B. Majczyna, K. Straś, M. Pawlicka in B. Paziewska, agenti)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Triantafyllou in A. Stobiecka-Kuik, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev delne ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2015/1119 z dne 22. junija 2015 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL 2015, L 182, str. 39).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Republik Poljski se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 354, 26.10.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. marca 2018 – Kim in drugi/Svet in Komisija(Združeni zadevi T-533/15 in T-264/16) ⁽¹⁾

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti proti Severni Koreji z namenom preprečevanja razširjanja jedrskega orožja — Seznam oseb in subjektov, za katere se uporablja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Uvrstitev imena tožečih strank — Dokaz utemeljenosti uvrstitve na seznam — Obveznost obrazložitve)

(2018/C 152/30)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke v zadevi T-533/15: Il-Su Kim (Pjongjang, Severna Koreja) in 5 drugih strank, katerih imena so navedena v Prilogi k sodbi (zastopniki: M. Lester, S. Midwinter, QC, T. Brentnall in A. Stevenson, solicitors)

Tožeča stranka v zadevi T-264/16: Korea National Insurance Corporation (Pjongjang) (zastopniki: M. Lester, S. Midwinter, T. Brentnall in A. Stevenson)

Toženi stranki: Svet Evropske unije (zastopniki: sprva A. de Elera-San Miguel Hurtado in A. Vitro, nato A. Vitro in F. Naert, agenti) in Evropska komisija (zastopniki: sprva v zadevi T-533/15 L. Havas, S. Bartelt in D. Gauci, agenti, in v zadevi T-264/16 L. Havas in S. Bartelt, agenta, nato v zadevi T-533/15 L. Havas in D. Gauci, agenta, in v zadevi T-264/16 L. Havas, agent)

Intervenientka v podporo toženih strank v zadevi T-533/15: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: sprva V. Kaye, nato S. Brandon, nato S. Brandon in C. Crane, ter nazadnje S. Brandon, agenti)

Predmet

V zadevi T-533/15 predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2015/1066 z dne 2. julija 2015 o spremembi Sklepa 2013/183/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Demokratični ljudski republiki Koreji (UL 2015, L 174, str. 25), Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1062 z dne 2. julija 2015 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 329/2007 o omejevalnih ukrepih proti Demokratični ljudski republiki Koreji (UL 2015, L 174, str. 16), Sklepa Sveta (SZVP) 2016/475 z dne 31. marca 2016 o spremembi Sklepa 2013/183/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Demokratični ljudski republiki Koreji (UL 2016, L 85, str. 34), Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2016/659 z dne 27. aprila 2016 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 329/2007 o omejevalnih ukrepih proti Demokratični ljudski republiki Koreji (UL 2016, L 114, str. 9), Sklep Sveta (SZVP) 2016/849 z dne 27. maja 2016 o omejevalnih ukrepih proti Demokratični ljudski republiki Koreji in razveljavitvi Sklepa 2013/183/SZVP (UL 2016, L 141, str. 79) in vseh izvedbenih uredb Sveta v zvezi z njimi v delu, v katerem se nanašajo na tožeče stranke, ter v zadevi T-264/16 predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sveta 2016/475, Izvedbene uredbe 2016/659, Sklepa 2016/849 in vseh izvedbenih uredb Sveta v zvezi z njimi v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko.

Izrek

1. Tožbi se zavrneta.
2. V zadevi T-533/15 se Kim Il-Suju in drugim tožečim strankam, katerih imena so navedena v Prilogi, naloži plačilo stroškov, razen stroškov, nastalih Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska.
3. V zadevi T-264/16 se družbi Korea National Insurance Corporation naloži plačilo stroškov.
4. V zadevi T-533/15 Združeno kraljestvo nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 381, 16.11.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. marca 2018 – TestBioTech/Komisija

(Zadeva T-33/16) ⁽¹⁾

(Okolje — Gensko spremenjeni proizvodi — Uredba (ES) št. 1367/2006 — Uredba (ES) št. 1829/2003 — Gensko spremenjena soja MON 87769, MON 87705 in 305423 — Zavrnitev zahteve za notranjo revizijo odločb o odobritvi dajanja na trg — Pojem „okoljsko pravo“ — Člen 10 uredbe št. 1367/2006)

(2018/C 152/31)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: TestBioTech eV (München, Nemčija) (zastopniki: R. Stein, solicitor, K. Smith, QC, in J. Stevenson, barrister)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: J. Tomkin, L. Pignataro Nolin in C. Valero, agenti)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Monsanto Europe (Anvers, Belgija) in Monsanto Company (Wilmington, Delaware, Združene države) (zastopnik: M. Pittie, odvetnik), ter Pioneer Overseas Corp. (Johnston, Iowa, Združene države) in Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Johnston) (zastopniki: G. Forwood, odvetnik, J. Killick, barrister, in S. Nordin, solicitor)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti dopisa člana Komisije, odgovornega za zdravje in varnost hrane, z dne 16. novembra 2015, s katerim je bila zavrnjena zahteva za notranjo revizijo na podlagi člena 10 Uredbe (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264, str. 13), ter izvedbenih sklepov o odobritvi dajanja na trg gensko spremenjene soje MON 87769, MON 87705 in 305423.

Izrek

1. *Dopis člana Evropske komisije, odgovornega za zdravje in varnost hrane, z dne 16. novembra 2015 z referenčno številko Ares(2015) 5145741 o zahtevi za notranjo revizijo na podlagi člena 10 Uredbe (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti ter izvedbenih sklepov o odobritvi dajanja na trg gensko spremenjene soje MON 87769, MON 87705 in 305423 se razglasi za ničen.*
2. *Komisija nosi svoje stroške in stroške družbe TestBioTech eV.*
3. *Družbe Monsanto Europe, Monsanto Company, Pioneer Overseas Corp. in Pioneer Hi-Bred International, Inc. nosijo vsaka svoje stroške.*

⁽¹⁾ UL C 136, 18.4.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – Naviera Armas/Komisija

(Zadeva T-108/16) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Pogoji za uporabo infrastrukture pristanišča Puerto de Las Nieves s strani družbe za pomorski promet — Izključna uporaba infrastrukture, financirane iz javnih sredstev, brez koncesijske pogodbe — Oprostitev dela pristaniških pristojbin — Pritožba konkurenta — Sklep o ugotovitvi neobstoja državnih pomoči po končanem postopku predhodne preučitve — Resne težave pri preučitvi zadevnih ukrepov — Sprememba položaja med upravnim postopkom — Pojem prednosti, dodeljene iz državnih sredstev — Napake pri presoji dejanskega stanja in napačna uporaba prava — Odločba nacionalnega sodišča o odložitvi učinkov javnega razpisa — Zahteva po skrbni in nepristranski preučitvi pritožbe)

(2018/C 152/32)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Naviera Armas, SA (Las Palmas de Gran Canaria, Španija) (zastopnika: J. L. Buendía Sierra in Á. Givaja Sanz, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: A. Bouchagiar, G. Luengo in S. Noë, agenti)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Fred Olsen, SA (Santa Cruz de Tenerife, Španija) (zastopnik: F. Marín Riaño, odvetnik)

Predmet

Predlog temelji na členu 263 PDEU in se nanaša na razglasitev ničnosti sklepa Komisije C(2015) 8655 final z dne 8. decembra 2015 o državni pomoči SA.36628 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Španija – Fred Olsen.

Izrek

1. Sklep Komisije C(2015) 8655 final z dne 8. decembra 2015 o državni pomoči SA.36628 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Španija – Fred Olsen se razglasi za ničen v delu, v katerem je bilo v skladu s postopkom predhodne preučitve ugotovljeno, da družbi Fred Olsen, SA, s tem, da ji je bila zagotovljena izključna uporaba infrastrukture pristanišča Puerto de Las Nieves, ni bila dodeljena nobena državna pomoč.
2. Tožba se v preostalem zavrne.
3. Družba Naviera Armas, SA, nosi četrtno svojih stroškov, preostale njene stroške nosi Evropska komisija.
4. Komisija in družba Fred Olsen nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 175, 17.5.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – Caviro Distillerie in drugi/Komisija

(Zadeva T-211/16) ⁽¹⁾

(Damping — Uvoz vinske kisline s poreklom iz Kitajske, ki jo proizvaja družba Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd — Izvedbeni sklep (EU) 2016/176 — Neuvedba dokončne protidampinške dajatve — Člen 3(2), (3) in (5) ter člen 17(1) in (2) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Vzorčenje — Neobstoj znatne škode — Očitna napaka pri presoji — Določitev škode — Dobičkonosnost industrije Unije)

(2018/C 152/33)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Caviro Distillerie Srl (Faenza, Italija), Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Italija), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerno, Italija), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Italija) (zastopnika: A. Bochon, odvetnik, in M. R. MacLean, solicator)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J.-F. Brakeland in A. Demeneix, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti člena 1 Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2016/176 z dne 9. februarja 2016 o ustavitvi protidampinškega postopka za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jo proizvaja Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd (UL 2016, L 33, str. 14).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbam Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA in Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA se poleg plačila lastnih stroškov naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila Evropska komisija.

⁽¹⁾ UL C 260, 18.7.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2018 – Grupo Osborne/EUIPO – Ostermann (DONTORO dog friendship)

(Zadeva T-390/16) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije DONTORO dog friendship — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Komplementarnost proizvodov in storitev — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 [postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001])

(2018/C 152/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španija) (zastopnik: J. M. Iglesias Monravá, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenient v postopku pred Splošnim sodiščem: Daniel Ostermann (Leipzig, Nemčija)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 28. aprila 2016 (zadeva R 2002/2015-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo Grupo Osborne in D. Ostermannom.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Grupo Osborne, SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 364, 3.10.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. marca 2018 – Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (Čevlji)

(Zadeva T-424/16) ⁽¹⁾

(Model Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Registrirani model Skupnosti, ki upodablja čevlji — Prejšnji model Skupnosti — Razlogi za ugotovitev ničnosti — Obveznost obrazložitve — Člen 62 Uredbe (ES) št. 6/2002 — Upoštevanje razloga za ugotovitev ničnosti po uradni dolžnosti s strani odbora za pritožbe — Pristojnost odbora za pritožbe — Člen 63(1) Uredbe št. 6/2002)

(2018/C 152/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Gifi Diffusion (Villeneuve-sur-Lot, Francija) (zastopnica: C. de Chasse, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka v postopku pred odborom EUIPO za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Crocs, Inc. (Niwot, Kolorado, Združene države) (zastopniki: H. Seymour, L. Cassidy, J. Guise, D. Knight, solicitors, N. Hadjadj Cazier, M. Berger in H. Haouideg, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo tretjega odbora EUIPO za pritožbe z dne 25. aprila 2016 (zadeva R 37/2015-3) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Gifi Diffusion in Crocs.

Izrek

1. Odločba tretjega odbora Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) za pritožbe z dne 25. aprila 2016 (zadeva R 37/2015-3) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Gifi Diffusion in Crocs, Inc., se razveljavi.
2. EUIPO se naloži, da nosi poleg svojih stroškov tudi stroške, ki so družbi Gifi Diffusion nastali v postopku pred Splošnim sodiščem.
3. Družba Crocs nosi svoje stroške.

(¹) UL C 392, 24.10.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. marca 2018 – Crocs/EUIPO – Gifi Diffusion (Čevlji)

(Zadeva T-651/16) (¹)

(Model Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Registrirani model Skupnosti, ki predstavlja čevelj — Prejšnji model Skupnosti — Razlog za ničnost — Neobstoj novosti — Razkritje pred datumom prednostne pravice — Preučitev dejstev po uradni dolžnosti — Dodatni dokazi, predloženi pri odboru za pritožbe — Členi 5, 7 in 63(2) Uredbe (ES) št. 6/2002)

(2018/C 152/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Crocs, Inc. (Niwtot, Kolorado, Združene države) (zastopniki: H. Seymour, L. Cassidy, J. Guise in D. Knight, solicitors, N. Hadjadj Cazier, M. Berger in H. Haouideg, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Gifi Diffusion (Villeneuve-sur-Lot, Francija) (zastopnica: C. de Chassesey, odvetnica)

Predmet

Tožba zoper odločbo tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 6. junija 2016 (zadeva R 853/2014-3) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Gifi Diffusion in Crocs.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Crocs, Inc. se poleg njenih stroškov naložijo stroški, nastali Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in družbi Gifi Diffusion v postopku pred Splošnim sodiščem.

(¹) UL C 410, 7.11.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. marca 2018 – Kiosked/EUIPO – VRT (K)(Zadeva T-824/16) ⁽¹⁾

(„Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija — Figurativna znamka K — Prejšnja figurativna znamka Beneluksa K — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2018/C 152/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Kiosked Oy Ab (Espoo, Finska) (zastopnik: L. Laaksonen, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: M. Fischer, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: De Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) (Bruselj, Belgija) (zastopnika: P.-Y. Thoumsin in E. Van Melkebeke, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 19. septembra 2016 (zadeva R 279/2016–4), v zvezi s postopkom z ugovorom med VRT in družbo Kiosked.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba Kiosked Oy Ab poleg svojih stroškov nosi tudi stroške, ki so nastali Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in De Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT).

⁽¹⁾ UL C 22, 23.1.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – La Mafia Franchises/EUIPO – Italija (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)(Zadeva T-1/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije La Mafia SE SIENTA A LA MESA — Absolutni razlog za zavrnitev — Nasprotovanje javnemu redu in sprejetim moralnim načelom — Člen 7(1)(f) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(f) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2018/C 152/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: La Mafia Franchises, SL (Zaragoza, Španija) (zastopnik: I. Sempere Massa, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, agentka, skupaj z D. Del Gaizom, avvocato dello Stato)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 27. oktobra 2016 (zadeva R 803/2016-1) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med Italijansko republiko in družbo La Mafia Franchises.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi La Mafia Franchises, SL, se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 53, 20.2.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – Marriott Worldwide/EUIPO – Graf (Upodobitev krilatega bika)

(Zadeva T-151/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije, ki upodablja krilatega bika — Prejšnja figurativna znamka Evropske unije in prejšnja nacionalna figurativna znamka, ki upodabljata krilatega leva — Relativni razlog za zavrnitev — Podobnost znakov — Člen 53(1) (a) in člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postala člen 60(1)(a) in člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Prejšnja avtorska pravica, zaščitená z nacionalnim pravom — Člen 53(2)(c) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 60(2)(c), Uredbe 2017/1001) — Ugotavljanje dejanskega stanja po uradni dolžnosti — Člen 76(1) Uredba št. 207/2009 (postal člen 95(1) Uredbe 2017/1001))

(2018/C 152/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Marriott Worldwide Corp (Bethesda, Maryland, Združene države Amerike) (zastopnica: A. Reid, solicitor)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Johann Graf (Gumpoldskirchen, Avstrija) (zastopnik: S. Salomonowitz, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 17. januarja 2017 (zadeva R 165/2016-4) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbo Marriott Worldwide in J. Grafom.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 17. januarja 2017 (zadeva R 165/2016-4) se razveljavi.
2. EUIPO nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov družbe Marriott Worldwide Corp.
3. Johann Graf nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 129, 24.04.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – SSP Europe/EUIPO (SECURE DATA SPACE)(Zadeva T-205/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije SECURE DATA SPACE — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(c) Uredbe (EU) št. 2017/1001))

(2018/C 152/40)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: SSP Europe GmbH (München, Nemčija) (zastopnik: B. Bittner, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: M. Tóhatí in M. Fischer, agenta)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 27. januarja 2017 (zadeva R 2467/2015-5) v zvezi z registracijo figurativnega znaka SECURE DATA SPACE kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi SSP Europe GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 161, 22.5.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. marca 2018 – Hermann Bock/EUIPO (Push and Ready)(Zadeva T-279/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije Push and Ready — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (EU) št. 2017/1001))

(2018/C 152/41)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Hermann Bock GmbH (Verl, Nemčija) (zastopnika: S. Maaßen in V. Schoene, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: W. Schramek in A. Söder, agenta)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 23. januarja 2017 (zadeva R 1279/2016-5), v zvezi z zahtevo za registracijo figurativnega znaka Push and Ready kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Hermann Bock GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 213, 3.7.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. marca 2018 – Hotelbeds Spain/EUIPO – Guidigo Europe (Guidigo what to do next)

(Zadeva T-346/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije Guidigo what to do next — Prejšnja besedna znamka Evropske unije GUIDIGO — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2018/C 152/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Hotelbeds Spain, SL (Palma de Mallorca, Španija) (zastopnica: L. Broschat García, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Guidigo Europe (Pariz, Francija) (zastopnica: S. Lipovetsky, odvetnica)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 21. marca 2017 (zadeva R 449/2016-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Guidigo Europe in Hotelbeds Spain.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Hotelbeds Spain, SL se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 239, 24.7.2017.

Sklep Splošnega sodišča z dne 21. februarja 2018 – MedSkin Solutions Dr. Suwelack/EUIPO – Cryo-Save (CryoSafe)

(Zadeva T-482/13) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske Unije — Postopek z ugovorom — Umik ugovora — Ustavitev postopka)

(2018/C 152/43)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG (Billerbeck, Nemčija) (zastopnik: A. Thünken, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: A. Schifko, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Cryo-Save AG (Freienbach, Švica) (zastopnica: C. Onken, odvetnica)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe EUIPO z dne 4. julija 2013 (zadeva R 1759/2012-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Cryo-Save AG in MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG.

Izrek

1. Postopek s tožbo se ustavi.
2. Družbi MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG in Cryo-Save AG solidarno nosita stroške, ki jih je imel Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).
3. Družbi MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG in Cryo-Save AG nosita svoje stroške v skladu z njunim dogovorom.

⁽¹⁾ UL C 313, 26.10.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 5. marca 2018 – Estamede/ECB

(Zadeva T-124/17) ⁽¹⁾

(Nepogodbena odgovornost — Ekonomska in monetarna politika — ECB — Prestrukturiranje grškega javnega dolga — Sodelovanje subjekta javnega prava, ki upravlja pokojninski sklad inženirjev in izvajalcev javnih del — Neobstoj lastnega interesa ali odtujitve pravice do odškodnine — Neizpolnitev formalnih zahtev — Očitna nedopustnost)

(2018/C 152/44)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (Estamede) (Atene, Grčija) (zastopnik: P. Miliarakis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (ECB) (zastopniki: A. Koutsoukou in K. Laurinavičius, agenta, skupaj s H.-G. Kamannom, odvetnikom)

Predmet

Predlog na podlagi člena 268 PDEU za povrnitev škode, ki naj bi nastala Eniaios Foreas Koinonikis Asfalis (EFKA), natančneje njeni podružnici za inženirje in izvajalce javnih del Tameio Syntaxeon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (TSMEDE) (Tomeis Michanikon Ergolipton Dimosion Ergon), in njenim zavarovancem upokojevcem, zlasti zato, ker je ECB izdala Sklep Evropske centralne banke z dne 5. marca 2012 o primernosti tržnih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala ali zanje v celoti jamči Helenska republika, v kontekstu ponudbe Helenske republike za izmenjavo dolga (2012/153/EU) (UL 2012, L 77, p. 19), in druge ukrepe, povezane s prestrukturiranjem grškega javnega dolga.

Izrek

1. Tožba se zavrže kot očitno nedopustna.

2. Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (Estamede) se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 151, 15.5.2017.

Sklep Splošnega sodišča z dne 9. marca 2018 – Naftogaz of Ukraine/Komisija

(Zadeva T-196/17) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Notranji trg z zemeljskim plinom — Direktiva 2009/73/ES — Sklep Komisije o reviziji izvzetja plinovoda OPAL iz zahtev v zvezi z dostopom tretje stranke do omrežja in reguliranjem tarif — Neobstoj neposrednega nanašanja — Nedopustnost)

(2018/C 152/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: NJSC Naftogaz of Ukraine (Kijev, Ukrajina) (zastopniki: D. Mjaaland, A. Haga, M. Krakowiak in P. Grzejszczak, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnice: Y. G. Marinova, O. Beynet in K. Herrmann, agentke)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa Komisije C(2016) 6950 final z dne 28. oktobra 2016 o reviziji pogojev za izvzetje plinovoda OPAL, dodeljenih na podlagi Direktive 2003/55/ES, iz pravil v zvezi z dostopom tretje stranke do omrežja in reguliranjem tarif.

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.
2. Postopek v zvezi s predlogi za intervencijo se ustavi.
3. Družba NJSC Naftogaz of Ukraine nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.
4. Družba Naftogaz of Ukraine, Komisija, družba OPAL Gastransporth GmbH & Co. KG, družba Gazprom Eksport LLC in družba Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. nosijo vsaka svoje stroške v zvezi s predlogi za intervencijo.

⁽¹⁾ UL C 151, 15.5.2017.

Sklep Splošnega sodišča z dne 27. februarja 2018 – SD/EIGE

(Zadeva T-263/17) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Začasni uslužbenci — Pogodba za določen čas — Odločba o nepodaljšanju — Predlog za podaljšanje z istim predmetom kot pritožba v smislu člena 90(2) Kadrovske predpise — Nedopustnost)

(2018/C 152/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: SD (zastopnika: L. Levi in A. Blot, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski inštitut za enakost spolov (zastopnik: Langbakk, agent, skupaj z B. Wägenbaurjem, odvetnikom)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za, prvič, razglasitev ničnosti odločbe na podlagi molka EIGE z dne 26. avgusta 2016 o zavrnitvi predloga tožeče stranke z dne 26. aprila 2016 za drugo podaljšanje njene pogodbe o zaposlitvi in, če je potrebno, razglasitev ničnosti odločbe EIGE z dne 20. januarja 2017 o zavrnitvi pritožbe, ki jo je tožeča stranka 3. oktobra 2016 vložila zoper odločbo na podlagi molka z dne 26. avgusta 2016, ter drugič, za povračilo škode, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi teh odločb.

Izrek

1. Tožba se kot nedopustna zavrže.
2. SD nosi svoje stroške in plača stroške, ki jih je priglasil Evropski inštitut za enakost spolov (EIGE).

⁽¹⁾ UL C 239, 24.7.2017.

Tožba, vložena 15. februarja 2018 – VG/Komisija

(Zadeva T-84/18)

(2018/C 152/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: VG (zastopnika: G. Pandey in V. Villante, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- najprej na podlagi člena 270 Pogodbe o delovanju Evropske unije po potrebi ugotovi, da člen 90 Kadrovskih predpisov ni veljaven in da se ne uporablja za ta postopek;
- prvič, sklep Evropskega urada za izbor osebja (EPSO) z dne 30. oktobra 2017, s katerim je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke z dne 31. julija 2017, razglasi za ničen;
- drugič, sklep EPSO z dne 19. aprila 2017, s katerim je bila zahteva tožeče stranke za proučitev odločitve EPSO/natečajna komisija o njeni nepripustitvi k naslednji fazi natečaja, razglasi za ničen;
- tretjič, odločitev z dne 6. februarja 2017 na računu EPSO o neuvrstitvi tožeče stranke na osnutek seznama izbranih kandidatov za namene natečaja EPSO/AD/323/16 razglasi za nično;
- četrtič, obvestilo o natečaju EPSO/AD/323/16, objavljeno 26. maja 2016, ⁽¹⁾ razglasi za nično;
- nazadnje, osnutek seznama uradnikov, izbranih za udeležbo na navedenem natečaju, v celoti razglasi za ničen;

- tožeči stranki dodeli odškodnino v znesku 50 000 EUR in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji, ki jo je storila EPSO/ natečajna komisija pri ocenjevanju delavnih izkušenj tožeče stranke, in kršitev Prologe III zadevnega obvestila o natečaju, v katerem so navedene podrobnosti o zahtevanih delovnih izkušnjah.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in pravice tožeče stranke do zaslišanja ter kršitev obveznosti obrazložitve in člena 296 Pogodbe o delovanju Evropske unije.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev členov 1, 2, 3 in 4 Uredbe št. 1/58, ⁽²⁾ kršitev členov 1d in 28 Kadrovskih predpisov in člena 1(1)(f) Pogodbe III k tem predpisom ter kršitev načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije.

⁽¹⁾ UL 2016, C 187, str. A/1.

⁽²⁾ Uredba št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 3).

Tožba, vložena 15. februarja 2018 – Batchelor/Komisija

(Zadeva T-85/18)

(2018/C 152/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Edward William Batchelor (Bruselj, Belgija) (zastopnika: B. Hoorelbeke, odvetnik, in M. Healy, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za nično Odločbo Komisije C(2017) 8430 final z dne 5. decembra 2017 o zavrnitvi dostopa do dokumenta, ki vsebuje etično izjavo referenta, vloženo v informacijskem sistemu za upravljanje človeških virov Sysper2 Evropske komisije, in drugega dokumenta, ki spadajo v okvir prvotne zahteve za dostop;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 15(3) PDEU, člena 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter členov 2(1) in 4(1) (b) Uredbe št. 1049/2001 ⁽¹⁾ v povezavi s členom 8(b) Uredbe št. 45/2001 ⁽²⁾ z zavrnitvijo popolnega ali delnega dostopa do etične izjave.

- V prvem delu prvega tožbenega razloga tožeča stranka dokazuje, da Komisija ni preučila niti dokazala, da bi se z razkritjem etične deklaracije konkretno in dejansko poseglo v interes, zaščiten s členom 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001. Zato Komisija ni izpolnila svojega dokaznega bremena in je napačno uporabila pravo s tem, da je vsaj delno zavrnila dostop do etične izjave.
 - V drugem delu prvega tožbenega razloga tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila člen 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 v povezavi s členom 8(b) Uredbe št. 45/2001 z ugotovitvijo, da tožeča stranka ni ustrezno dokazala, da je razkritje etične deklaracije potrebno.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 42 Listine o temeljnih pravicah, člena 15(3) PDEU in člena 2(1) Uredbe št. 1049/2001 z zavrnitvijo dostopa do dodatnih dokumentov, ki spadajo v okvir prvotne zahteve za dostop.
- V drugem tožbenem razlogu tožeča stranka navaja upoštevne in dosledne dokaze, na podlagi katerih meni, da obstaja več dokumentov, ki spadajo v okvir prvotne zahteve za dostop, kot enainsedemdeset dokumentov, ki jih je opredelila Komisija. Z zavrnitvijo dostopa do teh nadaljnjih dokumentov naj bi Komisija kršila člen 42 Listine o temeljnih pravicah, člen 15(3) PDEU in člen 2(1) Uredbe št. 1049/2001.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načel dobrega upravljanja, zlasti dolžnosti skrbnega ravnanja.
- V tretjem tožbenem razlogu tožeča stranka dokazuje, da je Komisija kršila dolžnost skrbnega ravnanja iz člena 41 Listine o temeljnih pravicah, ker naj ne bi ravnala z ustrezno skrbnostjo pri ugotovitvi, da ne obstajajo dodatni dokumenti, ki spadajo v okvir prvotne zahteve za dostop. V utemeljitev tega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da nikakor ni obrazloženo, kako se je Komisija prepričala, da ne obstajajo nobeni dodatni dokumenti, saj ni na voljo nobenih informacij o metodah iskanja, ki jih uporablja Komisija.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve iz člena 296(2) PDEU.
- V prvem delu četrtega tožbenega razloga tožeča stranka dokazuje, da je Komisija kršila svojo dolžnost obrazložitve na podlagi člena 296 PDEU, ker naj ne bi pojasnila, zakaj bi razkritje etične deklaracije dejansko in konkretno ogrozilo interes, zaščiten s členom 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001, niti ni navedla, zakaj se domneva, da bi takšno razkritje ogrozilo legitimni interes posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, v skladu s členom 8 (b) Uredbe št. 45/2001.
 - V drugem delu četrtega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da v izpodbijani odločbi ni obrazloženo, zakaj v njej niso navedeni nobeni dodatni dokumenti, ki spadajo v okvir prvotne zahteve za dostop, kljub navedbam tožeče stranke v njeni potrdilni prošnji. Tudi ta del izpodbijane odločbe temelji na nezadostni obrazložitvi.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102).

Tožba, vložena 20. februarja 2018 – Wehrheim/ECB**(Zadeva T-100/18)**

(2018/C 152/49)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* Christine Wehrheim (Offenbach, Nemčija) (zastopnica: N. De Montigny, odvetnica)*Tožena stranka:* Evropska centralna banka**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost:
 - odločbe o zavrnitvi predloga za povračilo škode, nastale zaradi ukinitve njenega [izselitvenega dodatka] (vložene 10. maja 2017), z dne 3. julija 2017;
 - če je potrebno, odločbe o zavrnitvi njene pritožbe (vložene 3. septembra 2017), vložene zoper to odločbo, z dne 21. decembra 2017;
- toženi stranki naloži plačilo odškodnine, ki jo tožeča stranka zahteva v svojih predlogih:
 - razliko v plači, dokler bo zaposlena v instituciji na podlagi pogodbe za stalno delovno mesto, v višini 700,53 EUR/mesec od aprila 2017;
 - stroške selitve, ki se dodajo k že odobrenemu znesku 1 079,10 EUR, in sicer dodatnih 1 000 EUR;
 - nadomestilo za duševne bolečine v znesku 2 000 EUR;
 - zakonite obresti do popolnega plačila;
- toženi strani naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en sam razlog, in sicer, da tožena uprava ni izpolnila obveznosti s tem, da ni spoštovala dolžnosti skrbnega ravnanja, dobrega upravljanja in pomoči ter s tem, da je pri tožeci stranki ustvarila pričakovanje, ki ga ni bilo mogoče izpolniti, v zvezi z dodelitvijo izselitvenega dodatka, čeprav ta že na začetku ni izpolnjevala pogojev iz Kadrovskih predpisov v zvezi s tem. Ta napaka naj bi povzročila škodo, ki je neposredno vzročna povezana z neizpolnitvijo obveznosti institucije.

Tožba, vložena 21. februarja 2018 – Avstrija/Komisija**(Zadeva T-101/18)**

(2018/C 152/50)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki***Tožeča stranka:* Republika Avstrija (zastopnik: G. Hesse)*Tožena stranka:* Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2017/2112 z dne 6. marca 2017 o ukrepu/shemi pomoči/državni pomoči SA.38454 – 2015/C (ex 2015/N), ki jo Madžarska namerava izvesti za podporo razvoju dveh novih jedrskih reaktorjev v jedrski elektrarni Paks II (notificirano pod dokumentarno številko C(2017) 1486), objavljen v Uradnem listu Evropske unije z dne 1. decembra 2017, L 317, str. 45, razglasi za ničen, in
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja deset tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: pomanjkljiva izvedba postopka za oddajo javnega naročila

Prvič, zaradi kršitve temeljnih določb o oddaji javnih naročil, katerih spoštovanje je neločljivo povezano s ciljem pomoči, naj bi bil sklep ničen.

2. Drugi tožbeni razlog: napačna uporaba člena 107(3)(c) PDEU – Neobstoj cilja v skupnem interesu

Drugič, Republika Avstrija trdi, da – v nasprotju s stališčem tožene stranke – ne obstaja cilj v skupnem interesu, ki se zahteva za odobritev pomoči v skladu s členom 107(3)(c) PDEU.

3. Tretji tožbeni razlog: napačna uporaba člena 107(3)(c) PDEU – netočna opredelitev gospodarske dejavnosti in napačne predpostavke v smislu člena 107(3)(c) PDEU

Tretjič, tožena stranka naj bi načrtovano pomoč nepravilno odobrila na podlagi člena 107(3)(c) PDEU s tem, ko je napačno izhajala iz tega, da obstaja trg za jedrsko energijo in – prav tako napačno – domnevala, da je na tem trgu prisotno nedelovanje trga oziroma kapitalskega trga.

4. Četrty tožbeni razlog: nesorazmernost ukrepa

Četrtyč, sklep naj bi bil ničen tudi zato, ker tožena stranka ni izvedla zakonitega preizkusa sorazmernosti, v skladu s členom 107(3)(c) PDEU, *in concreto* naj bi prevladovali negativni učinki.

5. Peti tožbeni razlog: nesorazmerno izkrivljanje konkurence, ki naj bi bilo v skladu s členom 107(3)(c) PDEU nezdružljivo z notranjim trgov

Petič, obravnavani sklep naj bi vodil k nesorazmernim izkrivljanjem konkurence, ki so posledično nezdružljiva s pravom Unije, ter neenakemu obravnavanju na notranjem trgu z elektriko, v okviru določb o državni pomoči.

6. Šesti tožbeni razlog: obstoj „projekta v težavah“

Šestič, tožeča stranka trdi, da državna pomoč za „projekt v težavah“ na liberaliziranem notranjem trgu z elektriko ne bi smela biti odobrena na podlagi člena 107(3)(c) PDEU.

7. Sedmi tožbeni razlog: okrepitev/vzpostavitev prevladujočega položaja na trgu

Sedmič, prevladujoč položaj madžarske države, delujoče na trgu, ki je nastal zaradi državne pomoči, naj bi izključil združljivost državne pomoči s skupnim trgov, na podlagi člena 107(3)(c) PDEU.

8. Osmi tožbeni razlog: likvidnostno tveganje za veleprodajni trg

Osmič, državna pomoč, z vidika notranjega tveganja zmanjšanja likvidnosti trga, ne bi smela biti odobrena.

9. Deveti tožbeni razlog: nezadostna opredelitev državne pomoči

Devetič, tožeča stranka svojo tožbo opira na okoliščino, da naj bi tožena stranka nezadostno opredelila obseg državne pomoči.

10. Deseti tožbeni razlog: neupoštevanje obveznosti obrazložitve v skladu s členom 296, drugi odstavek, PDEU

Desetič, tožena stranka naj bi – in sicer večkrat ter resno – kršila svojo dolžnost obrazložitve.

Tožba, vložena 23. februarja 2018 – Pink Lady America/CPVO – WAAA (Cripps Pink)

(Zadeva T-112/18)

(2018/C 152/51)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Pink Lady America LLC (Yakima, Washington, Združene države) (zastopnika: R. Manno in S. Travaglio, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Skupnosti za rastlinske sorte (CPVO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Western Australian Agriculture Authority (WAAA) (South Perth, Avstralija)

Podatki o postopku pred CPVO

Imetnik sporne žlahtniteljske pravice: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna žlahtniteljska pravica: žlahtniteljska pravica Evropske unije št. EU1640, sorta jabolk Cripps Pink

Postopek pred CPVO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba odbora za pritožbe CPVO z dne 14. septembra 2017 v zadevi A007/2016

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- razglasi za nično žlahtniteljsko pravico za vrsto jablan Cripps Pink CPVR št. 1640, ker ni nova, v skladu s členom 10 in členom 20 Uredbe št. 2100/94;
- naloži CPVO in Western Australian Agriculture Authority plačilo stroškov postopka.

Navajana tožbena razloga

- kršitev določb člena 10 v povezavi s členom 20 Uredbe št. 2100/94;
 - kršitev člena 76 Uredbe št. 2100/94 ter splošnih načel pravne varnosti in učinkovitega izvajanja sodne oblasti v povezavi s členom 50(3) Uredbe št. 874/2009.
-

Tožba, vložena 22. februarja 2018 – Miles-Bramwell Executive Services/EUIPO (FREE)**(Zadeva T-113/18)**

(2018/C 152/52)

Jezik postopka: angleščina

Stranki*Tožeča stranka:* Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Združeno kraljestvo) (zastopnik: J. Mellor, QC)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Zadevna sporna znamka:* besedna znamka Evropske unije „FREE“ – zahteva za registracijo št. 15 083 091*Izpodbijana odločba:* odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 27. novembra 2017 v zadevi R 2164/2016-1**Tožbena predloga**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 2017/1001;
- kršitev člena 7(1)(c) Uredbe 2017/1001.

Tožba, vložena 22. februarja 2018 – Miles-Bramwell Executive Services/EUIPO (FREE)**(Zadeva T-114/18)**

(2018/C 152/53)

Jezik postopka: angleščina

Stranki*Tožeča stranka:* Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Združeno kraljestvo) (zastopnik: J. Mellor, QC)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Zadevna sporna znamka:* besedna znamka Evropske unije „FREE“ – zahteva za registracijo št. 15 081 508*Izpodbijana odločba:* odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 27. novembra 2017 v zadevi R 2166/2016-1**Tožbena predloga**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;

— EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

— Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 2017/1001;

— kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 2017/1001.

Tožba, vložena 27. februarja 2018 – Darmanin/EASO

(Zadeva T-116/18)

(2018/C 152/54)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Joanna Darmanin (Sliema, Malta) (zastopnica: N. De Montigny, odvetnica)

Tožena stranka: Evropski azilni podporni urad (EASO)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi in odloči, da
 - se sklep OPSP (Executive Director) z dne 27. junija 2017, s katerim se tožečo stranko odpusti po koncu pripravništva, in sicer s 15. julijem 2017, razglasi za ničen;
 - se izrecna odločba o zavrnitvi pritožbe z dne 29. januarja 2018 po potrebi razglasi za nično;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi razlog: kršitev člena 14 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev in internih navodil Evropskega azilnega podpornega urada (EASO) v zvezi s postopkom ocenjevanja pripravnikov.
2. Drugi razlog: kršitev člena 43 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) in sklepa Management Board EASO z dne 18. januarja 2016 o izvajanju členov 43 in 44 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev.
3. Tretji razlog: kršitev sklepa št. 11 Management Board EASO z dne 4. julija 2012 o uslužbencih na srednjih vodstvenih položajih.
4. Četrty razlog: kršitev načel dobrega upravljanja in pravne varnosti.
5. Peti razlog, podredno: ugovor nezakonitosti zaradi kršitve načela enakega obravnavanja in kršitve dejanske pravice do izjave.

6. Šesti razlog: kršitev pravice do izvedbe postopka zakonitega, pravičnega in predvidljivega ocenjevanja.
7. Sedmi razlog: nespoštovanje pravil s področja dokaznega bremena.

Tožba, vložena 27. februarja 2018 – Wendel in drugi/Komisija

(Zadeva T-124/18)

(2018/C 152/55)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožče stranke: Wendel GmbH & Co. KG Schuhproduktionen International (Detmold, Nemčija), Jana shoes GmbH & Co. KG (Detmold), Novi International GmbH & Co. KG (Detmold), shoe.com GmbH & Co. KG (Detmold), Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen (Detmold) (zastopniki: A. Willems, S. De Knop in C. Zimmermann, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- tožbo razglasi za dopustno;
- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/2232 z dne 4. decembra 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, ki jo proizvajajo nekateri proizvajalci v Ljudski republiki Kitajski in Vietnamu, ter o izvršitvi sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL 2017, L 319, str. 30) razglasi za nično; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožče stranke v utemeljitev tožbe navajajo pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ krši načelo prenosa pristojnosti iz členov 5(1) in 5(2) PEU in, vsekakor, načelo institucionalnega ravnovesja iz člena 13(2) PEU, ker za njene ukrepe ni zakonite pravne podlage.
2. Drugi tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 krši člen 266 PDEU, ker z njo niso bili sprejeti ukrepi, potrebni za izvršitev sodbe v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14, C&J Clark International.
3. Tretji tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 s tem, da nalaga protidampinško dajatev na uvoz obutve „za obdobje uporabe Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006 ⁽²⁾ in Izvedbene Uredbe Sveta (EU) št. 1294/2009 ⁽³⁾“, krši člena 1(1) in 10(1) Uredbe (EU) 2016/1036 ⁽⁴⁾ ter načelo pravne varnosti (neretroaktivnosti).
4. Četrty tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 s tem, da nalaga protidampinško dajatev, ne da bi se izvedla nova ocena interesov Unije, krši člen 21 Uredbe (EU) št. 2016/1036, pri čemer bi bilo vsekakor napačno ugotoviti, da je naložitev protidampinške dajatve v interesu Unije.

5. Peti tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 krši člena 5(1) in 5(4) PEU, ker je z njo sprejet akt, ki presega tisto, kar je nujno za uresničevanje njegovega cilja.

- ⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 z dne 4. decembra 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, ki jo proizvajajo nekateri proizvajalci v Ljudski republiki Kitajski in Vietnamu, ter o izvršitvi sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL 2017, L 319, str. 30).
- ⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL 2006, L 275, str. 1).
- ⁽³⁾ Izvedbena Uredba Sveta (EU) št. 1294/2009 z dne 22. decembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Vietnama in s poreklom iz Ljudske Republike Kitajske, kakor je bila razširjena na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja, poslana iz Posebne upravne regije Macao, ne glede na to, ali je deklarirana kot izdelek s poreklom iz Posebne upravne regije Macao ali ne, na osnovi pregleda zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 (UL 2009, L 352, str. 1).
- ⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21).

Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Associazione – GranoSalus/Komisija

(Zadeva T-125/18)

(2018/C 152/56)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Associazione Nazionale Granosalus – Liberi – Cerealicoltori & Consumatori (Associazione – GranoSalus) (Foggia, Italija) (zastopnik: G. Dalfino, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/2324 z dne 12. decembra 2017 o podaljšanju odobritve aktivne snovi glifosat v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ter o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011, ki je bila v Uradnem listu Evropske unije objavljena 15.12.2017, razglasi za nično.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 168, 169 in 191 PDEU v povezavi s členom 35 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, Uredbo (ES) št. 1107/2009, Uredbo (EU) 2016/429 in Uredbo (EU) št. 1305/2013, kot je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2017/2393, Direktivo 98/83/ES in Direktivo (EU) 2015/1787; kršitev previdnostnega načela, načel sorazmernosti in razumnosti ter načel dobrega upravljanja in poštenosti in preglednosti uprave; prekoračitev pooblastil zaradi izkrivljanja dejstev, nezadostna in navidezna preiskava in obrazložitev; očitna nelogičnost, napačna predpostavka in obid Izvedbene uredbe (EU) 2017/2324.

Tožeča stranka v utemeljitev tega tožbenega razloga navaja:

- nasprotje med Izvedbeno uredbo (EU) 2017/2324 in načeli in varnostnimi ukrepi za zdravje ljudi, potrošnikov, živali in okolja iz Uredbe (EU) 2009/1107;

- kršitev previdnostnega načela in nasprotje s sodno prakso Splošnega sodišča in Sodišča;
 - pomanjkljiva preiskava glede učinkov glifosata, zlasti na živali in podtalnico, in kršitev postopkov iz Uredbe (ES) št. 1107/2009;
 - nelegitimnost specifikacij iz Izvedbene uredbe (EU) 2017/2324, ker so prepuščene diskrecijski odločitvi držav članic brez določitve kakršnega koli referenčnega merila.
2. Drugi tožbeni razlog: nelegitimnost Izvedbene uredbe (EU) 2017/2324 zaradi kršitve pravice članov združenja Granosalus do zdravja in nasprotja s smernicami SKP iz Uredbe (EU) št. 1305/2013, kot je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2017/2393.

Tožeča stranka v utemeljitev tega tožbenega razloga navaja:

- prisotnost glifosata v proizvodih in dobrinah za vsakodnevno rabo vpliva na zdravje članov združenja Granosalus kot državljanov EU in potrošnikov;
- uporaba glifosata vpliva na trženje proizvodov članov združenja Granosalus in na pravilno uporabo pravil o konkurenci na območju EU.

Tožba, vložena 27. februarja 2018 – adidas International Trading in drugi/Komisija

(Zadeva T-130/18)

(2018/C 152/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: adidas International Trading BV (Amsterdam, Nizozemska) in 27 drugih (zastopnika: E. Vermulst in J. Cornelis, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- za nično razglasi Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/2232 z dne 4. decembra 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranjučasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, ki jo proizvajajo nekateri proizvajalci v Ljudski republiki Kitajski in Vietnamu, ter o izvršitvi sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL 2017 L 319, str. 30); in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Evropska komisija ni imela pravne pristojnosti za sprejetje Izvedbene uredbe (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾.
2. Drugi tožbeni razlog: ponovna uvedba preiskave v zvezi z obutvijo, ki je bila že zaključena, in retroaktivna naložitev ugasnjene protidampinške dajatve z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/2232:

- nima pravne podlage, temelji na očitni napaki pri uporabi člena 266 PDEU in Uredbi (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ ter krši člen 9(4) Uredbe (EU) št. 2016/1036;
 - je nezdržljiva z načeli varstva legitimnih pričakovanj, pravne varnosti in prepovedi retroaktivnosti, v kolikor se nanašajo na tožeče stranke; in
 - temelji na napačni uporabi člena 266 PDEU in zlorabi pooblastil s strani Komisije ter krši člen 5(4) PEU.
3. Tretji tožbeni razlog: retroaktivna naložitev protidampinške dajatve dobaviteljem tožečih strank, ki je preprečila poplačilo tožečim strankam, krši načelo prepovedi diskriminacije.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija naj bi pri preizkusu zahtevkov tožečih strank za tržnogospodarsko obravnavo in za individualno obravnavo in s tem, da je retroaktivno naložila protidampinško dajatev zlorabila svoja pooblastila in kršila načelo prepovedi diskriminacije.
5. Peti tožbeni razlog: presoja glede na družbe, navedene v Prilogah III in VI k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2017/2232, v skladu s katero zavrnitev zahtevkov za povračilo protidampinških dajatev, ki se nanašajo na uvoz s strani teh družb, temelji na očitno napačni presoji, napačni uporabi člena 266 PDEU in krši dolžnosti skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 z dne 4. decembra 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, ki jo proizvajajo nekateri proizvajalci v Ljudski republiki Kitajski in Vietnamu, ter o izvršitvi sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL 2017, L 319, str. 30).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016 L 176, str. 21).

Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Deichmann/Komisija

(Zadeva T-131/18)

(2018/C 152/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Deichmann SE (Essen, Nemčija) (zastopniki: S. De Knop, B. Natens, A. Willems in C. Zimmermann, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je tožba dopustna;
- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/2232 z dne 4. decembra 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, ki jo proizvajajo nekateri proizvajalci v Ljudski republiki Kitajski in Vietnamu, ter o izvršitvi sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL 2017, L 319, str. 30) razglasi za nično in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ deluje brez veljavne pravne podlage, zato krši načelo prenosa iz člena 5(1) in (2) PEU in vsekakor načelo institucionalnega ravnovesja iz člena 13(2) PEU.
2. Drugi tožbeni razlog: z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/2232 niso sprejeti ukrepi, potrebni za uskladitev s sodbo v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14, C&J Clark International in Puma, zato se z njo krši člen 266 PDEU.
3. Tretji tožbeni razlog: ker je z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/2232 naložena protidampinška dajatev na uvoz obutve, „ki je potekal v obdobju uporabe Uredbe Sveta (ES) št. 1472/2006 ⁽²⁾ in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1294/2009 ⁽³⁾“, se z njo kršijo člen 1(1) in člen 10(1) Uredbe (EU) št. 2016/1036 ⁽⁴⁾ ter načelo pravne varnosti (prepoved retroaktivnosti).
4. Četrty tožbeni razlog: ker je z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/2232 naložena protidampinška dajatev, ne da bi bila opravljena nova ocena interesov Unije, se z njo krši člen 21 Uredbe (EU) št. 2016/1036; vsekakor bi bilo očitno napačno sklepati, da je bila naložitev protidampinške dajatve v interesu Unije.
5. Peti tožbeni razlog: ker gre pri Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2017/2232 za sprejetje akta, ki presega, kar je potrebno za uresničitev njegovega cilja, se z njo kršita člen 5(1) in člen 5(4) PEU.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 z dne 4. decembra 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, ki jo proizvajajo nekateri proizvajalci v Ljudski republiki Kitajski in Vietnamu, ter o izvršitvi sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL 2017, C 319, str. 30).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL 2006, L 275, str. 1).

⁽³⁾ Izvedbena Uredba Sveta (EU) št. 1294/2009 z dne 22. decembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Vietnama in s poreklom iz Ljudske Republike Kitajske, kakor je bila razširjena na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja, poslana iz Posebne upravne regije Macao, ne glede na to, ali je deklarirana kot izdelek s poreklom iz Posebne upravne regije Macao ali ne, na osnovi pregleda zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 (UL 2009, L 352, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21).

Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Roland/Komisija**(Zadeva T-132/18)**

(2018/C 152/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Roland SE (Essen, Nemčija) (zastopniki: S. De Knop, A. Willems in C. Zimmermann, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo razglasi za dopustno;

- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/2232 z dne 4. decembra 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, ki jo proizvajajo nekateri proizvajalci v Ljudski republiki Kitajski in Vietnamu, ter o izvršitvi sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL 2017, L 319, str. 30) razglasi za nično; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ krši načelo prenosa pristojnosti iz členov 5(1) in 5(2) PEU in, vsekakor, načelo institucionalnega ravnovesja iz člena 13(2) PEU, ker za njene ukrepe ni zakonite pravne podlage.
2. Drugi tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 krši člen 266 PDEU, ker z njo niso bili sprejeti ukrepi, potrebni za izvršitev sodbe v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14, C&J Clark International.
3. Tretji tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 s tem, da nalaga protidampinško dajatev na uvoz obutve „za obdobje uporabe Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006 ⁽²⁾ in Izvedbene Uredbe Sveta (EU) št. 1294/2009 ⁽³⁾“, krši člena 1(1) in 10(1) Uredbe (EU) 2016/1036 ⁽⁴⁾ ter načelo pravne varnosti (neretroaktivnosti).
4. Četrty tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 s tem, da nalaga protidampinško dajatev, ne da bi se izvedla nova ocena interesov Unije, krši člen 21 Uredbe (EU) št. 2016/1036, pri čemer bi bilo vsekakor napačno ugotoviti, da je naložitev protidampinške dajatve v interesu Unije.
5. Peti tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 krši člena 5(1) in 5(4) PEU, ker je z njo sprejet akt, ki presega tisto, kar je nujno za uresničevanje njegovega cilja.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 z dne 4. decembra 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, ki jo proizvajajo nekateri proizvajalci v Ljudski republiki Kitajski in Vietnamu, ter o izvršitvi sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL 2017, L 319, str. 30).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL 2006, L 275, str. 1).

⁽³⁾ Izvedbena Uredba Sveta (EU) št. 1294/2009 z dne 22. decembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Vietnama in s poreklom iz Ljudske Republike Kitajske, kakor je bila razširjena na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja, poslana iz Posebne upravne regije Macao, ne glede na to, ali je deklarirana kot izdelek s poreklom iz Posebne upravne regije Macao ali ne, na osnovi pregleda zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 (UL 2009, L 352, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21).

Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Deichmann-Shoes UK/Komisija

(Zadeva T-141/18)

(2018/C 152/60)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Deichmann-Shoes UK Ltd (Leicestershire, Združeno kraljestvo) (zastopniki: S. De Knop, B. Natens, A. Willems in C. Zimmermann, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za dopustno;
- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/2232 z dne 4. decembra 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, ki jo proizvajajo nekateri proizvajalci v Ljudski republiki Kitajski in Vietnamu, ter o izvršitvi sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL 2017, L 319, str. 30) razglasi za nično; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ krši načelo prenosa pristojnosti iz člena 5(1) in (2) PEU in, v vsakem primeru, načelo institucionalnega ravnovesja v smislu člena 13(2) PEU, ker ni bila uporabljena veljavna pravna podlaga.
2. Drugi tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 krši člen 266 PDEU, ker niso bili sprejeti zahtevani ukrepi za izvršitev sodbe z dne 4. februarja 2016, C&J Clark International (C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74).
3. Tretji tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 krši člen 1(1) in člen 10(1) Uredbe (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ in načelo pravne varnosti (prepoved retroaktivnosti), zaradi uvedbe protidampinških dajatev na uvoz obutve, „ki je potekal v obdobju uporabe Uredbe (ES) št. 1472/2006 ⁽³⁾ in Izvedbene uredbe (EU) št. 1294/2009 ⁽⁴⁾“.
4. Četrty tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 krši člen 21 Uredbe (EU) 2016/1036, ker so bile protidampinške dajatve uvedene brez nove ocene interesov Unije. V vsakem primeru naj bi bila domneva, da je bila uvedba protidampinških dajatev v interesu Unije, napačna.
5. Peti tožbeni razlog: Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 krši člen 5(1) in (4) PEU, ker je bil sprejet pravni akt, ki presega to, kar je potrebno za doseg tega cilja.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 z dne 4. decembra 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, ki jo proizvajajo nekateri proizvajalci v Ljudski republiki Kitajski in Vietnamu, ter o izvršitvi sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL 2017, L 319, str. 30).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL 2006, L 275, str. 1).

⁽⁴⁾ Izvedbena Uredba Sveta (EU) št. 1294/2009 z dne 22. decembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Vietnama in s poreklom iz Ljudske Republike Kitajske, kakor je bila razširjena na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja, poslana iz Posebne upravne regije Macao, ne glede na to, ali je deklarirana kot izdelek s poreklom iz Posebne upravne regije Macao ali ne, na osnovi pregleda zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 (UL 2009, L 352, str. 1).

Tožba, vložena 28. februarja 2018 – Buffalo – Boots/Komisija**(Zadeva T-142/18)**

(2018/C 152/61)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Buffalo – Boots GmbH (Hochheim na Majni, Nemčija) (zastopniki: S. De Knop, A. Willems in C. Zimmermann, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za dopustno;
- za nično razglasi Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/2232 z dne 4. decembra 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranjučasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, ki jo proizvajajo nekateri proizvajalci v Ljudski republiki Kitajski in Vietnamu, ter o izvršitvi sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL, 2017, L 319, str. 30) in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je s tem, da Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 ⁽¹⁾ nima zakonite pravne podlage, kršeno načelo prenosa pooblastil iz člena 5(2) PEU in vsekakor načelo institucionalnega ravnovesja iz člena 13(2) PEU.
2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje, da Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 s tem, da ni sprejela ukrepov za izvedbo sodbe Sodišča z dne 4. februarja 2016, združeni zadevi C-659/13 in C-34/14 C&J Clark International, krši člen 266 PDEU.
3. S tretjim tožbenim razlogom se zatrjuje, da Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 s tem, da uvaja protidampinško dajatev na uvoz obutve, „ki je potekal v obdobju uporabe Uredbe (ES) št. 1472/2006 ⁽²⁾ in Izvedbene uredbe (EU) št. 1294/2009 ⁽³⁾“, krši člena 1(1) in 10(1) Uredbe (EU) št. 2016/1036 ⁽⁴⁾ ter načelo pravne varnosti (prepoved retroaktivnosti).
4. S četrtem tožbenim razlogom se zatrjuje, da Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 s tem, da uvaja protidampinško dajatev, ne da bi opravila novo oceno interesa Unije, krši člen 21 Uredbe (EU) št. 2016/1036; vsekakor naj bi bilo očitno nepravilno sklepati, da je bila uvedba protidampinških dajatev v interesu Unije.

5. S petim tožbenim razlogom se zatrjuje, da Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 s tem, da je bil sprejet akt, ki presega to, kar je nujno za uresničitev zelenega cilja, krši člena 5(1) in 5(4) PEU.

- ⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2232 z dne 4. decembra 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranjučasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, ki jo proizvajajo nekateri proizvajalci v Ljudski republiki Kitajski in Vietnamu, ter o izvršitvi sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL, 2017, L 319, str. 30).
- ⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranjučasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL 2006, L 275, str. 1).
- ⁽³⁾ Izvedbena Uredba Sveta (EU) št. 1294/2009 z dne 22. decembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Vietnama in s poreklom iz Ljudske Republike Kitajske, kakor je bila razširjena na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja, poslana iz Posebne upravne regije Macao, ne glede na to, ali je deklarirana kot izdelek s poreklom iz Posebne upravne regije Macao ali ne, na osnovi pregleda zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 (UL 2009, L 352, str. 1).
- ⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 1).

Tožba, vložena 5. marca 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Zadeva T-152/18)

(2018/C 152/62)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irska) (zastopnika: A. von Mühlendahl in H. Hartwig, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Unije v vijolični, svetlo rjavi, bež, temno rjavi in zlatorjavi barvi SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – prijava št. 13 781 331

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. decembra 2017 v zadevi R 1319/2017-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO in družbi Solgar Holdings, Inc., če bo intervenirala v tem postopku, naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 94(1) Uredbe št. 2017/1001;
- kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001.

Tožba, vložena 5. marca 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Zadeva T-153/18)

(2018/C 152/63)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irska) (zastopnika: A. von Mühlendahl in H. Hartwig, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Unije v rdeči, svetlo rjavi, bež, temno rjavi in zlatorjavi barvi SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – prijava št. 13 781 299

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. decembra 2017 v zadevi R 1321/2017-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO in družbi Solgar Holdings, Inc., če bo intervenirala v tem postopku, naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 94(1) Uredbe št. 2017/1001;
- kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001.

Tožba, vložena 5. marca 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Zadeva T-154/18)

(2018/C 152/64)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irska) (zastopnika: A. von Mühlendahl in H. Hartwig, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Unije v zeleni, svetlo rjavi, bež, temno rjavi in zlatorjavi barvi SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – prijava št. 13 781 273

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. decembra 2017 v zadevi R 1322/2017-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO in družbi Solgar Holdings, Inc., če bo intervenirala v tem postopku, naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 94(1) Uredbe št. 2017/1001;
- kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001.

Tožba, vložena 5. marca 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Zadeva T-155/18)

(2018/C 152/65)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irska) (zastopnika: A. von Mühlendahl in H. Hartwig, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Unije v svetlo zeleni, svetlo rjavi, bež, temno rjavi in zlatorjavi barvi SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – prijava št. 13 781 315

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. decembra 2017 v zadevi R 1323/2017-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO in družbi Solgar Holdings, Inc., če bo intervenirala v tem postopku, naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 94(1) Uredbe št. 2017/1001;
- kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001.

Tožba, vložena 6. marca 2018 – Scaloni in Figini/Komisija**(Zadeva T-158/18)**

(2018/C 152/66)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranke**

Tožeči stranki: Mario Scaloni (Ancona, Italija), Ennio Figini (Chiaravalle, Italija) (zastopnica: P. Putti, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj – odvisno od razlage zadevne direktive in uredbe, ki jo bo podalo – Uniji in/ali Komisiji naloži plačilo odškodnine v višini celotne nominalne vrednosti delnic, kot je navedena v tožbi in kot izhaja iz priložene dokumentacije, in stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki trdita, da se Italijanski državi po začetku veljavnosti Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (besedilo velja za EGP) ⁽¹⁾, ki ji je sledila Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 ⁽²⁾, ni dovolilo, da posreduje v korist nekaterih svojih bank, med njimi družbe Banca Marche.

Tožeči stranki v utemeljitev svoje tožbe navajata tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: odškodninski zahtevek, ker razlaga Direktive 2014/59/EU in Uredbe št. 806/2014, ki jo je podala Komisija, ni bila v skladu s pravom Unije, nezakonita izključitev družbe Banca Marche iz okvira za državne pomoči, in posledična kršitev načela enakosti in/ali nediskriminacije.
 - V zvezi s tem se navaja, da je Komisija glede pomoči različnih držav članic bankam menila, da izpolnjujejo pogoje iz člena 107(3)(b), in so bile zato štete za zakonite. Posredovanja, ki jih je načrtovala Italija, bi se moralo preučiti glede na to določbo, ki je edina, ki ureja državne pomoči, in ne glede na Direktivo in Uredbo. Ti zakonodajni besedili se ne nanašata na pomoči in se tudi ne bi mogli nanašati nanje, ker gre za sekundarno zakonodajo. Dovoliti bi bilo treba tudi pomoči italijanskim bankam, ker so tudi te temeljile na razlogih, ki so po mnenju Komisije upravičevale pomoči, ki so bile že plačane.
 - Poleg tega se pojasnjuje, da je, če bi se štel, da je mogoče uporabiti sekundarno zakonodajo, prvi tožbeni razlog ta, da je Komisija z nedovolitvijo pomoči kršila načelo enakosti.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela hierarhije določb prava Unije s strani evropskega zakonodajalca.

— V zvezi s tem se navaja, da če bi Splošno sodišče štelo, da je razlaga Komisije pravilna, kršitev izvirala iz zakonodajnih aktov in bi odgovornost nosila Unija kot celota.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev temeljnih načel italijanske pravne ureditve in nemožnost uporabe pravnega reda Unije.

— V zvezi s tem se navaja, da bo treba, če bi Splošno sodišče odločilo, da Direktiva in Uredba nista kršili niti načela enakosti iz prava Unije, Corte costituzionale (ustavno sodišče, Italija) zaprositi za preveritev skladnosti z načelom enakosti iz italijanske ustavne ureditve. V primeru nikalnega odgovora zakonodaje, ki je kršila to načelo, ne bi bilo mogoče vključiti v italijansko ureditev.

⁽¹⁾ UL 2014, L 173, str. 190.

⁽²⁾ UL 2014, L 225, str. 1.

Tožba, vložena 2. marca 2018 – Theodorakidi/EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)

(Zadeva T-160/18)

(2018/C 152/67)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Vassiliki Theodorakidi (Veroia, Grčija) (zastopnica: F. Ikonomidou Ikonomou, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Vassiliki Benopoulou (Kifissia, Grčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije „THYREOS VASSILIKI“ – znamka Evropske unije št. 8206 963

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba četrti odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 19. decembra 2017 v zadevi R 40/2017-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi in zato ničnostno tožbo zavrne;

— EUIPO in drugi stranki naloži plačilo stroškov, vključno s stroški, nastalimi pri Sodišču, odboru za pritožbe pri EUIPO in oddelku za izbris.

Navajani tožbeni razlogi

— Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001;

- Odbor za pritožbe pri EUIPO je napačno uporabil pravo s tem, da je ugotovil, da je druga stranka „široko znana“;
- Kršitev obveznosti obrazložitve;
- Odbor za pritožbe pri EUIPO je ravnal napačno s tem, da je ugotovil, da ne sme biti nobenih omejitev glede blaga/storitev, za katere je treba ugotoviti ničnost.

Tožba, vložena 7. marca 2018 – Beko/EUIPO – Acer (ALTUS)

(Zadeva T-162/18)

(2018/C 152/68)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Beko plc (Watford, Združeno kraljestvo) (zastopnik: G. Tritton, barrister)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Acer, Inc. (Taipei, Tajvan)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Unije ALTUS – zahteva za registracijo št. 6 490 809

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 13. decembra 2017 v zadevi R 1991/2016-5

Tožbeni predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo in zadevo vrne EUIPO v ponovno odločanje o predlogu za prekinitve;
- odredi prekinitve postopka;
- EUIPO naloži plačilo njegovih stroškov in stroškov tožeče stranke.

Navajani tožbeni razlog

- EUIPO naj bi napačno zavrnil predlog za prekinitve postopka z ugovorom do konca slovaškega postopka. Natančneje se navaja, da je bilo razlogovanje petega odbora za pritožbe očitno napačno in/ali nerazumno in/ali ni upoštevalo „celotne predstave“ in zato ni omogočalo ustreznega tehtanja različnih zadevnih interesov in/ali je pomenilo zlorabo pooblastil.
-

Sklep Splošnega sodišča z dne 26. februarja 2018 – Deloitte Consulting/Komisija**(Zadeva T-688/13) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/69)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik četrtega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 93, 29.3.2014.

Sklep Splošnega sodišča z dne 6. marca 2018 – CFA Institute/EUIPO – Bloss in drugi (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)**(Zadeva T-155/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/70)

Jezik postopka: angleščina

Predsednica sedmega senata je odredila izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 211, 13.6.2016.

Sklep Splošnega sodišča z dne 6. marca 2018 – CFA Institute/EUIPO – Ernst in Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)**(Zadeva T-156/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/71)

Jezik postopka: angleščina

Predsednica sedmega senata je odredila izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 211, 13.6.2016.

Sklep Splošnega sodišča z dne 28. februarja 2018 – Ferri/ECB**(Zadeva T-641/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/72)

Jezik postopka: italijanščina

Predsednica sedmega senata je odredila izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 382, 13.11.2017.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL